

A. NAZ.

zele III

V*

XXIV*

A

7

NAPOLI

XXIV*

a.

7.

ALPHABETUM

GRANDONICO - MALABARICUM

S I V E

SAMSCRUDONICUM .

ROMAE MDCCLXXII.

Typis Sac. Congregationis de Propag. Fide .

.Praesidium Facultate .

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION

500 FIFTH AVENUE, NEW YORK, N. Y.

1892

1893

1894

1895

1896

1897

1898

1899

1900

1901

1902

1903

1904

1905

1906

CLEMENTI . XIII . P . O . M

TUTORI . FIDEI . ET . CVSTODI . RELIGIONIS

CVIVS . VIRTUTE . FELICITATE . IVSTITIA

SOLLICITVDO . OMNIYM . ECCLESIARVM

PROVIDE . ET . SANCTE . SVSTINETVR

ALPHABETVM . GRANDONICVM . MALABARICVM

SEV . SAMSCRVDONICVM

QVOD . AD . LATIVS . LONGIVSQUE . PROFERENDVM

CHRISTI . EVANGELIVM . INTER . INDICAS . GENTES

NVNC . PRIMVM . IN . TYPOGRAPHIA . SACR . CONGR

DE . PROPAGANDA . FIDE

INGENTI . SVMPTV . SCALPTVM . CONFLATVM ET . EXCVSVM . EST

STEPHANVS . BORGIA

A . SECRETIS . SS . CONGREGATIONIS

OB . MERITORVM . CVMVLVM

ET . RARVM . SVMMI . SACERDOTII . EXEMPLAR

INDVLGENTISSIMO . AC . CLEMENTISSIMO . PRINCIPI

ANIMO . LIBENS

OFFERT . COMMENDAT

REPORT

CONTENTS

1. Introduction 1

2. Object of the Survey 2

3. Method of Survey 3

4. Results of the Survey 4

5. Conclusions 5

6. Recommendations 6

7. Appendix 7

8. Bibliography 8

9. Index 9

10. Summary 10

LECTORI ERUDITO

IOHANNES CHRISTOPHORUS AMADUTIUS

Præfcs Typographiæ Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide.

NOVUM prorsus peregrini Idiomatis
Alphabetum nunc exhibemus, ut
hisce veluti exoticarum lautitiarum
primitiis Christianae Religioni, tum
Litterato Orbi litare nos videamur. Alphabetum
nempe Grandonico-Malabaricum, seu Samsirudo-
nicum hoc est, unum scilicet ex tribus, quae
in vastissima Malabarensi Regione usurpantur,
quae quidem a Promontorio Comorino ad Cana-
rense Regnum pertingit, & in qua quatuor Dy-
nastiae summas tenent, idest Cocini, Samorini,
seu Calicuti, Travancori, & Canarai; quemad-
modum & quatuor Religiones ibidem coluntur,
Ethnica nimirum, Nestoriana, Iacobitica, & Ca-
tholica. Commode tres has Linguas accurate distin-
guit Clemens Peanius Alexandrinus, Carmelita Ex-
calceatus Provinciae Pedemontanae, qui per plu-
res annos Apostolicae Missioni Verapolensi, quae sui
Ordinis Alumnis centum, & amplius abheinc annis
concredita est, operam dedit: quique Romam
redux & sacri muneris rationem reddere, &
nobis ad huius Linguae instrumenta typographica
scite paranda dux, & magister optimus opportuno
esse potuit, ut proinde eius etiam diligentia,

ac eruditionis copia, qua rem hanc & in Prologo, & in ceteris Alphabeti partibus pertraxit, nobis eadem vel repetendi, vel uberius etiam tradendi otium nunc fecerit, ac pauca alia dumtaxat nobis praefanda reliquerit. Quare eodem sedulo Operas dirigente, huius Idiomatis elaborati typi, & characteres conflati nunc primum sunt in hac Typographiae nostrae officina regio plane sumptu, & apparatu; quandoquidem cum .li. radicales litterae censeantur, xvi. nempe vocales, & xxxv. consonantes, ex quibus dein aliae, veluti secundariae procedunt, quas compositas, seu potius litterarum nexus appellaveris, eo sane processit characterum, seu typorum copia, ut mcxxviii. numerentur, atque ex ea non leve etiam Typographis in perquirendis, ac simul etiam nectendis singulis harum litterarum formis constetur negotium.

II. Alia sane Indicarum Linguarum Alphabeti ex Typographia Orphanotrophei, quod Hallae Magdeburgicae ad exemplum huius nostrae supra omnem imitationem Congregationis, Collegii, & Typographiae conditum pro Heterodoxae Religionis incremento, & propagatione iamdiu nos prodiisse vidimus; ac inter cetera Telugicae, & Tamulicae Linguae praesertim nonnulla specimina innotuerunt, cura Beniamini Scultzei, qui Catechismum, & alia Ethices Opuscula hisce conscripta linguis vulgavit anno c1810ccxvi., quemadmodum & Tamulicae Linguae Grammaticae Institutiones, auctore Bartholomaeo Ziegenbalgio Regis

gis Daniae apud Indos Orientales Missionario, antea excusae fuerant anno MDCCCXVI. Harum sane Linguarum Alphabeta nos etiam parare contendimus, ut per ea ceterorum, quae obtinemus, characterum ampla supellex, quae iamdiu personato Dorotheo Asciano, seu Matthiae Zimmermannio (1) invidiam creavit, plenius augeatur. Verumtamen id honoris nobis nunc factum gratulamur, ut ad verae Religionis amplificationem, & ad Romanae Ecclesiae decus, hortante potissimum hac beatitudine temporum, quae nobis CLEMENTIS XIV. P. O. M. providentia, qua regimur, obtigisse gaudemus, huius Linguae formas, ac Orthodoxae Fidei placita, & rudimenta hisce consignata typis, quae propediem in lucem emittentur, primi omnino protulisse gloriaremur: Innotuerant sane aliqua ex parte Litterato Orbī huiusmodi Grandonico-Malabarici, seu Samscrudonici characteres, quibus scilicet Herbarum nomina designata videri possunt in Horto Indico Malabarico, quod opus per Henricum Van Rheedeium Malabarici Regni Gubernatorem, & Ioh. Casearium Ecclesiasten in Coccino cum notis, & commentariis Arnoldi Syenii, & Ioh. Commelinii editum est Amstelodami IX. Voluminibus instructum an-

a 4

(1) *Montes Pietatis Romanenses*; in *Traſſata* ſane calumnioſo: de *Nervis rerum gerendarum* Romanæ Eccleſiæ; *Lipſiæ* 1670. §. CX. pag. 322., & ſeqq.

no MDCLXXVII. (1), & in quo nempe Regni
 Malabarici Plantae rariores Latinis, Malabari-
 cis, Arabicis, & Brammhanicis characteribus,
 nominibusque expressae, & una cum floribus,
 fructibus, & feminibus delineatae exhibentur.
 Verum nec singuli characteres, nec qui ibidem
 habentur, typographicis formis expressi conspi-
 ciuntur, sed aere incisi in Tabulis prostant, quem-
 admodum & iisdem characteribus in lignea Tabu-
 la expressis habetur testimonium Emmanuelis Car-
 nerii Interpretis Societatis Indico-Belgicae, ut &
 vulgares Malabarico-Tamulici insculpti deprehen-
 duntur in Tabula pariter lignea, quam scilicet in
 Prologo (2) dedit Peanius noster. Ceterum Ca-
 rolus Mortonius Medicus, & Societatis Regiae
 Londinensis a Secretis in Eduardi Bernardii Oxo-
 niensis Orbis Eruditi Litteratura (3), seu in
 Tabula xxvii. Alphabetorum, quam a se restau-
 ratam, & supplementis quibusdam auctam charta
 maxima rursus edidit anno MDCCCLIX.; commode
 col. vii. aliquot Litteras, quae Malabaricae in-
 scribuntur, exhibuit, sed quae Tamulicae potius
 sunt, ut intuenti patebit. Desideratur quapro-
 pter Alphabetum hoc ipsum in ampla illa Al-
 phabetorum Collectione, quam, adscitis quinetiam
 Orationibus Dominicalibus ducentis litterarum,
 & idio-

(1) Typis Iob. Van Samerenz in fol.

(2) §. xii. pag. 12.

(3) Edis. ann. 1689.

Et idiomatum generibus expressis, edidit Lipsiae, anno MDCCCXLVIII, typis Gott. Frid. Rumffii (1). Joh. Frid. Fritzius, cui succenturiatus accessit Beniaminus Scultzius, quem supra laudavimus; Quandoquidem Tamulicae litterae sunt, quae ibidem pro Malabaricis proponuntur. Deest postremo etiam in Magno Lexico Encyclopedico, ubi idiomatum omnium Alphabeta recensentur, quamquam tamen Grandonicum Alphabetum Bramhanibus sacrum exhibeatur, ac interim aliqua ibidem etiam de Sanscrudonico leviter attingantur.

Quare par fuit, ut de hac Lingua nova, & incognita prorsus nunc paullo fusius tractaretur, quod sane in Prologo accurate peractum a Peanio nostro deprehendes, ubi etiam nonnulla profertur, quae ad Grammaticam, cuius edendae stat consilium, pertinere potius videantur. Succedunt Prologo XI. Capita, quorum primum est de vocalibus litteris; II. de consonis simplicibus; III. de consonis compositis; IV. de litteris binis, ac ternis compositis; V. de aliis consonis duplicibus; VI. de litteris finalibus; VII. de variis litterarum nexibus; VIII. de recta pronuntiandi ratione; IX. de litteris deficientibus; X. est de notis numericis, quas in VIII. Tabulas redegit;

(1) Orientalisch- und Occidentalscher Sprachweiser / &c.

degit ; ac xi. tandem succedit , quod Christiana-
nam Catechesin pro Tiromum exercitatione com-
prehendit . Adnotat quinetiam Peaninus noster ad
calcem , inter Malabaricas voces aliquas adesse ,
quae cum Syriacis , vel Chaldaicis affinitatem
hebeant , ut sane habere etiam animadvertit Ma-
turinus Veyssierreius La-Crozianus in eius Epistola
ad Ioh. Chamberlaynium (1) , qui putat una cum
Religione Christiana Syrorum litteras penetrasse
in remotissimas Orientis partes , in Taprobanam
nempe Insulam , seu Sieledivam , quam nunc Cey-
lan dicunt , in Dioscoridem , sive Zocotoram ,
in Malleicam , & Callianam , quae Regiones nunc
Malabar , & Calecut audiunt , & in quibus
etiamnum non pauci ex iis populis Christiani su-
persunt , qui Syrorum elementis , & idiomate in
Liturgiis utuntur . Testis hac de re esse etiam
poteest MS. Codex , in quo habetur Ordo bapti-
zandi iuxta ritum Chaldaeorum Syriace ,
qui descriptus innuitur iussu Iulii Antonii San-
ctorii per Gasparem de Malavar Indum , servum
olim , deinde Diaconum , & familiarem Rever.
D. Haaman Ignatii olim Patriarchae Iacobit. , unum
ex Praeceptoribus Linguae Chaldaicae , & Ara-
bicae in Collegio Neophytorum Romae , mense Iulio
anno MDCLXXX. , qui Codex fuit Salomonis Ni-
gri Damasci Syriae , Schismatici hominis , qui ,
emen-

(1) Thesaur. Epistolic. La-Crozian. Lipsiae 1742.
Tom. II. Epist. 42. pag. 83. , & seq.

ementita Romana fide, Cathedram Linguae Syriacae in Archigymnasio Romanae Sapientiae, & Arabicae in Collegio Urbano de Propaganda Fide spatium annorum iv. obtinuit, ut ex vita, quam de se ipso conscripsit (1), manifeste patet, quique dein in Angliam rediit, ac denuo etiam Halam Magdeburgicam petiit, ubi Heterodoxorum operibus ad Religionem spectantibus inserviebat, ut & eiusdem Orphanotropheo Libros suos plures donaverit, qui recensentur in Catalogo Codicum Mss. laudati Orphanotrophei, quem habes in Epistola Theophili Sigefridi Bayerii ad La-Croziurn (2). Certe Saeculo vi. litteras Syriacas in Malabarensis Regionibus una cum Christiana Religione cultas fuisse suadent praesertim, quae Cosmas Aegyptius Monachus, Indoplenstes dictus, anno circiter 1000. imperante Iustiniano, scriptis mandavit (3): Ἐν τῇ Ταμερῶν νῆσῳ ἐν τῇ ἰστωτέρᾳ Ἰνδία, ἔνθα τὸ Ἰνδικὸν πλάγος

ἔστι,

(1) Memoria Nigriniana, hoc est Salomonis Negri Damasceni vita, olim ab ipso met. conscripta, nunc autem accessionibus quibusdam illustrata &c. Edidit Gottlieb Anastasius Freylinghausen. Halae Salicae impensis Orphanotrophei 1764. pag. 3., & 4.

(2) Cit. Thesaur. Tom. I. Epist. 3. pag. 19.

(3) Opinio de Mundo Lib. III. pag. 178., & 179. Tom. II. Collectionis Novae Patrum, & Scriptor. Graecor. per Bernard. de Montfaucon Parisiis 1706.

ἔστι, καὶ Ἐκκλησία Χριστιανῶν ὄντιν ἐκεῖ. Ἐκ-
κλητικοί, ἔτι πρὸς, ἐκ οἷα ἢ εἰ καὶ πε-
ραυτέρω· ὁμοίως, καὶ εἰς τὴν λεγομένην Μα-
λὴν, ἔνθα τὸ πέραν γίνεται· ἔτι ἐν τῇ Καλ-
λιάνᾳ δὲ τῇ καλυμένη, ἔτι Ἐπίσκοπος ὄντιν.
ἀπὸ Περσίδος καὶ χερσονήμου. ὁμοίως καὶ
ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλυμένην Διοσκορίδης καὶ
τὸ αὐτὸ Ἰνδικὸν πέλαγος, ἔνθα καὶ οἱ πα-
ροικεῖντες Ἑλλήνων λαλοῦσι, πάροικοι τῆς
Πτολεμαίων τῶν μὲν Ἀλέξανδρον τὴν Μα-
κεδόνα ὑπαρχόντων, καὶ κλητικοί εἰσιν ἐκ
Περσίδος καὶ χερσονήμου καὶ περὶ πόλιν
ἐν τοῖς αὐτοῖς, καὶ Χριστιανῶν πολλοί.
In Taprobana Insula ad interiorē Indiam,
ubi Indicum pelagus exstat, Ecclesia Chri-
stianorum habetur, ubi Clerici, & fideles
reperiuntur: an ulterius etiam, ignoro.
Similiter in Male, ut vocant (unde Male
barr), ubi gignitur piper. In Calliana vero
(sic nuncupant) Episcopus est; in Perside
ordinari solitus. Similiterque in Insula,
quae Dioscoridis vocatur, in eodem Mari
Indico sita, cuius incolae Graece loquun-
tur, suntque coloni a Ptolemaeis Alexan-
dri Macedonis successoribus istuc deportati;
Clerici reperiuntur, ex Perside, ubi ordi-
nantur, eodem transmissi; ibi etiam Chri-
stia-

Rianorum multitudo versatur. Consule hac de re, quae erudite Montfauconius differit in Praefatione (1) ad ipsam Cosmae Christianam Topographiam. Addit praeterea La-Crozius supra laudatus (2) Christianos Malabareses iis uti litteris, quae Chaldaicis, seu Syriacis antiquis characteribus, qui Estrangbello vulgo dicuntur, respondent, ut ex quibusdam schedis inde allatis, quae in Bibliotheca Regia Berolinensi servantur, se deprehendisse affirmat, & ut etiam patet ex Missali Ms. iisdem Chaldaicis litteris conscripto, quod paucis ab heinc annis Florentius Polonus Episcopus Aereopolitanus, & Vicarius Apostolicus in Serra Malabarum Romam misit ad Sacram Congreg. de Prop. Fide, ut eius typis excuderetur.

iv. Malabares vero scripta sua metrica potius, quam soluta oratione condere gaudent, ac multi inter eos idcirco omni tempore exstiterunt Poetae, qui historias, & res ad Religionem pertinentes versibus consignarunt, & quidem vario modo. Tria enim metri genera potissimum

in eorum Poesi, quam കവി Cavi nominant, insuveniunt, unum, quod xiv. pedibus constat,

ac പാദം Paruvam dicitur; alterum vero,

quod പാദം Paruvam dicitur; alterum vero,

quod പാദം Paruvam dicitur; alterum vero,

(1) Cap. III. §. VI. pag. x.

(2) Cit. Tom. III. Epist. 42. pag. 82.

quod primum versum ex XVII. pedibus, secundum ex XII. habet, & ཨ 36 ལ. Kánnam vocatur; ac tertium tandem, cuius singuli versus ab Alphabeti litteris inchoantur, & ལ 0 ཨ 3 ཨ 63. Sanghirttenam appellatur. Bartholomaeus Ziegenbalgius testatur in eius Epistola ad La-Croziurn (1) se iam concinasse Delineationem Ethnicismi Malabarici, quod Opus nondum editum Halae inter Mss. invenitur, & in eius Parte II. totum de Philosophia Caput de Poesi agere affirmat. Nos heic haud inopportunum, neque iniucundum futurum censemus, si fragmentum Poematis de Deipara heic nunc attulerimus, quod nobis Peanius noster communicavit, quodque metro, quod འ 2 ལ. Paruvam dicitur, & quo praesertim fabulosae eorum Numinum historiae, bella, & cetera ipsorum gesta conscripta habentur, conceptum est. Ex eo facile etiam quisque deprehendet, quia soni dulcedine carmina hoc idiomate, & hoc metri genere elaborata donentur, quae inest nimirum tribus prioribus syllabis ob harmoniae leges, quae in his potissimum perficiuntur. En illud:

(1) Cit. Thesaur. Epist. La-Croz. Tom. I. Epist. 319. pag. 381., & seqq.

സ്വദിക്ഷുദകിനിത്രം മന്ത്രസ്ത

പുഷ്ടിദേവം

സ്വദിക്ഷുദകിനിത്രം മന്ത്രസ്ത

പുഷ്ടിദേവം

സ്വദിക്ഷുദകിനിത്രം മന്ത്രസ്ത

പുഷ്ടിദേവം

സ്വദിക്ഷുദകിനിത്രം മന്ത്രസ്ത

പുഷ്ടിദേവം

സ്വദിക്ഷുദകിനിത്രം മന്ത്രസ്ത

പുഷ്ടിദേവം

സ്വദിക്ഷുദകിനിത്രം മന്ത്രസ്ത

പുഷ്ടിദേവം

സ്വദിക്ഷുദകിനിത്രം മന്ത്രസ്ത

പുഷ്ടിദേവം

സുപസ്സു കന്ദു കചിശ്ച യത്ത്വതഃ
 ഭിക്ഷുനാം

ഭദ്രാശുഭപദാലയഹരൈഃ
 ശകിലാലയപദാല

ഭദ്രാശുഭ യത്ത്വതഃ ശകിലാലയ
 കടരിച്ചു

Suámiden bbhakdi nitiam manessil púndu
 Dévam

Suámidá gunam predi snéhicciu vannicci-
 dum

Adiná! Déva dánam varddhikkum kcianam
 tórrum

Adiná! nájaga ddharmmá varggam behu
 biddham

Manà sciuddhíum ahangára hinavum ddhár-
 sztiam

Manà sciubbhá anuruttívum Déva bbhídium
 pinne

Suvarnam tannil manì sciòbbhikkum enna
 póle

Suvarná kaniágheil ddharmabbhá sciòbbhi-
 cciéttam

Máttullá pónna lóha scefzattil enna póle

Ma

Mattullà ddharminà anugà ganattil pragà-
scicciu (1).

v. Malabares quinetiam scripta sua tradere con-
sueverunt foliis oblongis, 𐑃 𐑃 𐑃 Ola dictis ex Pal-
ma Indica, quae 𐑃 𐑃 𐑃 Panà vocatur, eaque exa-
rant ope cuiusdam stili ferrei, vel chalibei, qui
𐑃 𐑃 𐑃 𐑃 Ezuttáni, vel 𐑃 𐑃 𐑃 𐑃
Nárájam apud ipsos audit. Huiusmodi graphium
exstat etiam inter peregrina Cimelia Bibliothecae
huius nostrae Congregationis ex dono Cl. Prae-
sulis Stephani Borgiae eiusdem Congr. a Secretis.
Nec caret Bibliotheca ipsa aliquot Voluminibus
ex huiusmodi foliis compactis, quos 𐑃 𐑃 𐑃.

Grantham Malabares dicunt, & quorum sex
in ea adservantur. In horum uno Christiana
Catechesis, & alia ad Religionem pertinentia
b tum

(1) Idest: Beata Virgo Maria Deum semper ha-
bens in mente, & propter ipsius bonitatem Domi-
num amabat, atque ipsi inserviebat, ac adeo Dei
gratia omni momento in Virgine augebatur, ac
multiplici virtutum genere Domina replebatur: in
ipsa elucebant puritas, humilitas, prudentia, ca-
stitas, virginitas, religio, ac pietas in Deum. Ve-
rum sicuti universis metallis aurum purissimum su-
pereminet, ac prae auro refulget laps pretiosus,
sic inter omnia virtutum genera pretiosae Virginis
magis enituit clementia, ac misericordia.

hos omnes nunc innuisse iuvabit, tum ut Sacrae Congregationis usibus, & opportunitatibus, si quando contigerit, patere facile possint, tum ut Appendicis loco esse etiam queant, si quando publicae luci affulgeat Bibliotheca Malabarica, quam ab anno MDCCCVIII. concinnaverat Bartholomaeus Ziegenbalgus, ut ex eius Epistola ad La-Crozius data cognovimus (1), quamque dein La-Crozius (2) ipse Latine vertendam, atque etiam edendam Paulo Ernesto Jablonskio per litteras exhibuerat; quamquam nos facile deprehenderimus saepe in hoc lapsos Ziegenbalgium, & La-Crozius, ut litteras, & cetera Tamulica nobis pro Malabaricis obtruderint.

VI. Nunc id reliquum esset, ut de Malabaricae gentis religione, moribus, regione, ceterisque aliqua praefaremur, ut quo loci Alphabetum hoc nostrum in usu sit, clarius innotesceret, Sed qui pro dignitate id faciat, qui tam angustis continetur limitibus? Quare saltem id cursim, & leviter, ut nobis nunc licet, perficimus. Malabaribus quidem primum Numen

est പരബ്രഹ്മം Parabrahmam, cui subsequuntur tercenta triginta duo decies centena millia Semideorum, quos ദെവന്മാർ Dēvaghel
b 3

(1) Cit. Thesaur. Epistolic. La-Crozius. Tom. I. Epist. 319. pag. 381. & seqq.

(2) Ibid. Tom. III. Epist. 90. pag. 170.

ghel dicunt; quibusque pro Rege, & Principe
 adest Numen alterum, quod ཇུ་ཁྱེ་ In-
 dren, seu ཇུ་ཁྱེ་ Devindren appel-
 lant. Communis est praeterea universis ferme
 Indorum Populis, ut docet Vir Cl. Augustinus
 Antonius Georgius Eremitarum Augustinensium
 decus, & ornamentum in suo Alphabeto Tibe-
 tano (1), Trinitas quaedam Deorum ཐུ་ཁྱེ་
 ཐུ་ཁྱེ་ Trimúrttighel a Malabaribus nun-
 cupata, quae quidem sit illis veluti Religionis
 fundamentum praecipuum. Brammhanis enim
 erat femina quaedam **परासाक्ती** Parafakti,
 quae ཐུ་ཁྱེ་ Parasciakti audit &
 apud Malabares, idest prima quaedam potentia
 excellentissima, & sublimissima, ex qua tres filii
 prodierunt, quorum primus **ब्रह्मा** Bramha
 apud Indostanos, **ബ്രഹ്മാ** Branmáva,
 vel **ബ്രഹ്മാ** Brahmáva apud Malaba-
 res dicitur, secundus **वीरन्** Viscnú a primis,

(1) Part. I. §. LI. pag. 97., tum §. LII. pag. 99.

barica Sinica charta conscripta, cui parvum Lexicon succedit, & altera Latino-Malabarica in 8., auctoribus anonymis. Adest pariter Catechismus Missionis Malabaricae in 8. elaboratus, atque conscriptus ab Angelo Francisco a Sancta Theresia Vigliottio Carmelita Excalceato Provinciae Pedemontanae, Episcopo Metelopolitano, ac in Serra Malabarum Vicario Apostolico. Tum Miscellaneorum parvum volumen in 4. habetur, in quo Catechismus parvus pro pueris, Sermo de Passione Domini, Carmen de iudicio universalis, aliud de Deipara, & Alphabetum denique Malabarico-Tamulicum comprehenditur. Insuper ex dono Cl. Borgiae Bibliotheca nunc habet Synodum Diamperitanam in 8. vetustissimae Indorum Orientalis Ecclesiae ab Alexio De Menezesio Eremita Augustiniano, Archiep. Metropoli Goensi, & Indiarum Orientalium Primatē celebratam ex auctoritate Clementis VIII. Pont. Maximi anno MDCLX., de qua infra dicemus; cui adnectitur methodus orandi per Laudosias, seu armillas precarias, quae rosaria, & coronae vulgo audiunt, tum brevis Catechismus, ac Vita Beati Andreae Apostoli. Accedit praeterea Commemoratorium Pastorale, seu Conciliare, ac potius Diamperitanae Synodi explanatio, quam anno MDCCVI. concinnavit Franciscus Rozius Catalaunus S. I., qui Menezesii laborum, & vigiliarum consors, ac Syriacae Linguae interpres in celebratione laudatae Synodi exstitit, quique primum Episcopus Angamattensis, ac deinde Cranganorensis Archiepiscopus.

Crozius (1) ad Bayerium scribens in ea est opi-
nione, ut censeat, horum Christianorum origi-
nem in fine Saeculi III. esse statuendam. Ast ve-
ro, cui Thomae, an Christi Apostolo, qui in In-
dia fuerit, Maliapure degerit, ibique Christi Re-
ligionem stabiliverit, an Thomae Manetis discipu-
lo, qui in Indiam venisse dicitur missus a Ma-
nete ipso circa ann. cclxxvii., an Thomae altero
Cannae, seu Mar-Thomae, mercatore Christiano
Armeno, qui, imperante ൧൧൩൪ ൧൧൩൪

236 Cera-Perumal, Rege nempe univer-
 sae Malabaricae Ditionis circa ann. DCLXXIV.
 Indiam petiit, & cum admodum dives esset,
 Christianis Malabaricis multa beneficia imperti-
 vit, multaque illis a Rege privilegia obtinuit,
 ipsius Christianae Religionis apud Indos origo, &
 propagatio adscribenda sit, dubium sane est, &
 incertum. Historiam vero Malabarice scriptam
 de Divo Apostolo Thoma ex Ziegenbalgio memo-
 rat Theophilus Sigefridus Bayerius in Epistola
 ad La-Crozium (2). Tum Ziegenbalgius ipse (3)
 laudato La-Crozio ingerit suam de Christianis S. Tho-
 mae prolixam epistolam Tranquebaria ad Ministe-
 rium Berolinense missam. Ceterum La-Crozium Li-
 brum de S. Thomae Christianis elaboravit,
 quem memorat Bayerius, quemque elegantissimum

(1) *Tom. III. n. 32. p. 62.* (2) *Tom. I. n. 15. p. 24.*

(3) *Ibid. cit. Epist.* 319. pag. 381., & seqq.

vocat (1). Ast in tanta rerum incertitudine prudentius se gerere mihi videtur laudatus Bayerius, dum ait (2): De S. Thoma, quis omnino sit, vehementer ambigo. Nam Apostolum non credam fuisse, quaedam videntur prohibere: ut negem, nulla satis iubet argumentatio. Quod vero certum haberi debet, illud est, ex antiquis traditionibus notum esse, Christianos Syriacos in littore Montano, seu Malabarico per longam saeculorum seriem suos Episcopos semper ex Babylonia habuisse. Tum in Concilio Nicaeno sub Constantino M. celebrato ann. cccxxv. mentio fit Indiae magnae, nec ob aliam sane causam, quam propter Christianos in ea tunc commorantes. Insuper veteres eorum Historiae Syriace scriptae, & illis in Regionibus inventae anno cixcxcix. testantur, referente Antonio Gouvea, qui Itinerarium scripsit Alexii Menezesii in Montibus Angamalitanis in ora Malabarica, Malabarenses Episcopum duos olim habuisse Suffraganeos, qui eidem, tamquam Metropolitae suberant, Episcopum scilicet Zocotorae, sive Dioscoridis Insulae, & Episcopum Masin in Oriente. Ast Christiana Religio firmitus in Indicis oris constabilita, amplificata, & ab erroribus expurgata fuit anno, quem supra dixi, cixcxcix., in quo nimirum Alexius Menezesius olim Eremita Augustinianus, dein Goensis Archiepiscopus Syn-
dum

(1) *Ibid. Epist. 40. p. 53.* (2) *Ibid. Epist. 36. p. 49.*

വിഷ്ണു Vifnu, ഹരി Hari, vel നദനാദ
 നാരായണ Nárájanen, ab alteris filutatur, ac ter-
 tius tandem, quem illi ഇസുരൻ Ifuoren,
 seu ഇസുര Ifuor appellant, bi vero രുദ്രൻ
 Rudren, ശിവൻ Sciven, മഹാ
 ശിവൻ Mahéfuaren, seu പരമേശ്വരൻ
 Paraméfuaren etiam nominant. Varia
 dein his potestas a Matre tradita, & variae
 horum proprietates praedicantur, inter quas prae-
 cipuae sunt സൃഷ്ടി frusti, സ്ഥിതി sthi-
 di, സമുക്തനം samugáram, nempe
 creare, gubernare, & destruere, quaeque
 a Georgio nostro ibidem, ab Auctore Disserta-
 tionis De Diis Indorum Orientalium, a Bu-
 chetio in Epistola ad Huetium, a La-Crozio in
 Libro De Christ. Ind., ac tandem a Joh. Fran-
 cisco Privatius in novo eius Dictionario (1) am-
 ple exponuntur. Insuper Privatius ope decem
 aenea-

(1) Nuovo Dizionario scientifico, e curioso sa-
 cro-profano. In Venezia 1749. per Benedeto Mi-
 loco pag. 117. ad pag. 160.

dum in Urbe Malabarenſi Diamper celebravit, qua ſane multos, qui irrepſerant, & late ſerpebant, Neſtorianiſmi, & Manicheiſmi errores conſodit, atque proſtigavit. Synodus haec ipſa, quam nos ſupra Malabarice ſcriptam designavimus, in Luſitanum idioma, & ex eo in Latinum converſa, edita eſt Romae anno ciorccxlv. Hieronymi Mainardii typis a Ioh. Facundo Raulinia Caſarauguſtano, qui iam fuerat Eremitarum Auguſtinienſium Magiſter Generalis, ac ſimul Hiſtoriam Eccleſiae Malabaricae, eiufdemque Liturgiam, ac Diſſertationes varias inſuper addidit. Hunc Librum conſulat, qui pleniora deſiderat Nec leve incrementum Chriſtianae Religioni factum in Indicis Malabarenſium plagis poſt Apoſtolicos Miniſtros illuc primum ab Alexandro vii. Pont. Max. ablegatos ex Carmelitarum Excalceatorum Familia, quorum agmen duxit Iosephus M. Sebaſtianius, qui renunciatus Episcopus Hieropolitanus illic Episcopum ordinavit Indicum Presbyterum, nomine Alexandrum de Campo, quique Romam repertens miſſus eſt ad Aegei Maris Inſulas, dein Episcopus Biſignanenſis inter Calabros renunciatus, ac tandem ad Tiphernatem Eccleſiam in Umbria translatus eſt. Eius in Malabarenſes Regionis delegationis Hiſtoriam Italice ſcripſit, quae Romanis typis dein excuſa eſt anno ciorcclvi. Si de Miſſionum Apoſtolicarum ſtatu aliis in Regionibus conterminis Indorum cognoscere quis velit, adeat Relationem Provinciae Malabarenſis Franciſci Barreſii excuſam anno ciorccxlv., & in qua plures quoque chorographicas

eruditiones percipere facile erit. Ceterum hac in re consuli etiam poterit Philippus Baldinus in Descriptione Malabari, & Coromandelii, ut alios nunc omittamus, qui haec obiter attigerunt.

VII. Haec sunt, quae de Alphabeto Grondonico-Malabarico, seu Samscrudonico, tum de ceteris, quae ad ipsum pertinere visa sunt, praefari nobis nunc libuit. Faxit Deus, qui iamdiu videt, ac sustinet in Aquilone, & in Oriente admirandi nominis sui abominationem, & caelestis, vivificaeque doctrinae suae depravationem, & inscitiam, ut vel ab hisce levioribus primordiis, quorum dein ope etiam maioribus, utilioribusque incoeptis velificari enitimur, tantum & adiumenti, & commodi in Evangelicae veritatis Praecones, qui ab Apostolica Sede illuc ablegantur, derivetur, quo maiori, aliqua saltem ex parte, Christianae Fidei incremento per hoc ipsum consulatur. Prelo siquidem nostra quam citissime expectant Christianum Catechismum in hoc ipsum idioma a Peanio nostro conversum, quo duce, & auspice per vastissimas illas Orientis plagas sincera, & intemerata Orthodoxae Religionis dogmata, & Christi mysteria, confractis tandem Idolis, devictis efficaci, sursumque Christi gratia insipientibus cordibus Paganorum, eliminatisque superstitionis, & gentium ritibus, longe, lateque disseminentur. Qui legis, vivas, valeas, floreas feliciter,

ALPHABETUM ⁱ

GRANDONICO - MALABARICUM

S I V E

SAMSCRUDONICUM.

PROLOGVS.

I.

UM Purpuratorum Patrum Sacrae Congregationis de Propaganda Fide cura, atque sollicitudo plane Apostolica in Christianorum utilitatem, ex quibus populosa coalescit Malabarensis Ecclesia, in eo etiam fuerit, ut publica luce donaretur suis expressa elementis, ac formis recenti, deditaque opera elaboratis Malabarica Lingua, atque ea quidem typis, & impensis Sacrae eiusdem Congregationis; par, & aequum sane fuit, ut de eius elementis, litterisque aliqua a nobis proferentur; tum ex quibus ipsa permanet fontibus, quibusque insuper saltem primioribus utatur regulis, etiam a nobis proderetur. Expectanda autem non erit a benevolo Lectore effusa, numerisque omni-

A

bus

bus absoluta explanatio, quae a nobis nunc tradatur; quandoquidem praestitutos limites facile praetergrederemur, cum Grammaticales regulas haud nunc proponendas susceperimus, sed prima tantum rudimenta, eaque brevi, expeditaque methodo exponere nobis mens sit

II. Quare ut clariori, qua fieri potest, ratione incedatur, in ipso sermonis exordio non incongruum admonere putamus, quod & ab Eduardo Bernardio in suis Alphabetis, a Bayerio in *Comment. Academ. Petropolit.* Tom. IV. pag. 243., & ab aliis; quos prae manibus habere licuit, haud animadversum deprehendimus, Malabaricam scilicet Linguam, confusam, indistinctamque penes eosdem Auctores semper existisse; quasi idem prorsus esset Idioma Malabaricum, atque Tamulicum; quo sane nihil absurdius hac in re comminisci potest. Asserere enim, Tamulicam Linguam Malabaricam esse, aut Malabaricam esse Tamulicam, idem prorsus esset, ac si Gallicam diceres, & Italicam Linguam invicem non differre. Licet autem utriusque Linguae, Malabaricae, & Tamulicae radices communes sint; scriptura tamen, modus pronuciandi, expressio ipsa verborum, diversa litterarum conformatio in externis rebus significandis, & elementorum denique numerus in Malabarica maior, ac in Tamulica

lica minor ostendunt sine dubio , quam ingens in utraque diversitas habeatur .

III. Quod si Auctores eruditione , ac litterarum fama ceteroquin praestantes Tamulicam , & Malabaricam in unam veluti redigunt linguam , easdemque confusas nobis exhibent , non ab alia certe repeti causa potest , quam ab inscitia Idiomatum , litterarumque , quibus utuntur populi contermini , qui in littore Coromandelino , ac Malabarico commorantur . Mirandum propterea non est , Cl. Virum Bartholomaeum Ziegenbaltium splendide hac in re fuisse allucinatum ; videns enim ipse aliquot scripturae Malabaricae specimina typis expressa in ingenti Opere Horti Indici-Malabarici , quod sex maioribus Voluminibus Amstelodami anno MDCCXXIX. prodiit , ipsa censuit esse Tamulica , ratus , *adeo discipulare a genuina characterum Malabaricorum forma , ut ipsis etiam Indis ignota sint* , ut nimirum ait in Praefatione ad Grammaticam Tamulicam Halae Saxonum ab ipso editam anno MDCCCXVI. , cum tamen ea , quae in Horto Indico-Malabarico inspiciuntur Malabaricae scripturae specimina sunt optime expressa , ac peritis nativae illius linguae elementorum lectu facillima . His necessario praelibatis , apteque perpensis , in Malabaricae Linguae explicationem progredimur .

iv. Gens itaque Malabarica tribus utitur Linguis; Grandonica, Sanscrudonica, ac vulgari Malabarica. Grandonica Lingua, quae ab Indis ഗ്രന്ഥം *Grantham* appellari solet, est vetustissima Indorum lingua, Brammhanibus sacra. Brammhannes enim, qui divinam originem a ബ്രഹ്മ *Bramháva* supremo Deo sibi arrogant, tribuuntque; summam perinde nobilitatem, & sacrorum auspicioꝝ praerogativam, docendique itidem alios, quod verum, iustumque sit, auctoritatem sibi vindicant; quamvis nativa propriae regionis lingua loquantur ut plurimum. In iis tamen, quae propius sacra eorundem attingunt, ബ്രഹ്മ ഹിമാ ദേവാരം *Girvá Hóma deváram*

Girvá Hóma deváram, preces videlicet, ritus, caeremonias, sacrificia, aliaque huiusmodi, non vulgari, sed Grandonica Lingua constanter utuntur. Hanc sine dubio ceterarum, quae intra Gangem sunt, linguarum matrem facile dixerim; neque immerito in hac sententia fuerunt omnes, quotquot de rebus Indicis egerunt; quos inter Christophorus Theodosius Walterius Danus in adnotationibus in Idioma vulgare Linguae Tamulicae impressis Trangambariae in

in Indiis Orientalibus anno cxcxcxxxix.,
 & Vir Cl. Bartholomaeus Ziegenbaltius,
 qui de Brammhanibus, ac de ipsorum
 lingua verissime pronuntiavit: *Brammhanum*
Linguae propriae nomen est Grantham, neque
a Brammhanibus ipsis umquam aliter vocatur.
Affirmant autem Brammhani ipsorum linguam
esse radicem Malabaricae, Warticae, seu Telugi-
cae, Ziglesicae, aliarumque, quae in littore Co-
romandelino, ac Malabarico, necnon in Insula
Ceylan, aliisque locis in usu sunt, linguarum.
 Vid. Tom. I. pag. 381. *Thesauri Epist. Lacrozian-*
ni. Verum & haec attigisse sufficiat.

v. De Samscrudonica Lingua modo sub-
 iungenda sunt aliqua; monitumque imprimis
 volumus benevolum Lectorem nostrum,
 diversimode ab Auctoribus eandem fuisse
 haecenus falso nominatam. Athanasius Kir-
 cherius in *Cina illustrata*, *Hanscret*; Thomas Hy-
 dius in *Ludis Orientalibus*, *Sanscroot*; Andreas
 Mullerius in *Alphabetis Universi*, *Hanscreticam*;
 Eduardus Bernardus, ac Carolus Mortonius
Hanscretanam vocarunt; neque ullus, quod
 sciam, extitit usque modo, qui Samscru-
 donicas dederit litteras; sed earum loco Bram-
 mhanicas, Balabandicas, Telugicas, aut al-
 terius generis Linguas nobis tradidere. Nil

aliud itaque sonat ཨ་མ་སྐྱེ་མ་ཆེ་ *Samscrudam*,
 quam res suo ordine bene completa, ac
 numeris omnibus, ut dicunt, absoluta;

apreque proinde Grandonica voce sapien-
 tum linguam ལོ་ལྟོ་སྒྲུབ་ Samscrudam ap-
 pellare consueverunt. Hanc vero apud In-
 dos antiquissimam esse, & Brammhanibus
 sacram, testis est luculentus Crofæius in
Historia Christianorum Indiae Lib. vi. pag. 242.,
 ac facile quisque intelliget, qui noverit
 hac lingua conscriptam esse vetustissimam
 Indorum legem, seu potius leges, cum
 tres ipsi enumerent, quas ཨ་ཁུ་ལ་ཏ་ཨ་ལ་
 རྒྱུ་འུ་ཏ་ཨ་ལ་ Iruchà Sáma Jagiur bédam
 vocare consueverunt.

vi. Samscrudonicam Linguam Grandon-
 nicæ matrem, atque radicem esse puta-
 rat Theophilus Sigefridus Bayerius Regio-
 montanus, qui videndus est in *Comment.*
Academ. Petropol. Tom. iv. pag. 243. Verum iu-
 dicio nostro malumus Samscrudonicam
 dicere a Grandonica ferme indistinctam,
 quam hanc iniuriam Linguae impingere,
 quæ ab omnibus, tamquam mater vene-
 ratur, & est. Nostra autem ratio hæc
 plane est. Ubi vocabula eadem sunt, lit-
 teræ ferme eadem, significationes in lit-
 teris, & verbis conclusæ haud diversæ,
 ibi certe unica tantum haberi lingua vide-
 tur. Hæc autem omnia deprehenduntur
 in Grandonica, atque Samscrudonica Lin-
 gua,

gua , ubi iisdem vocibus eadem ferme res significatur ; ex. gr. വിദ്യഗ്രാമം *Viággram* tum Grandonice , tum Samscrudonice Tigrim significat ; വൃക്ഷം *Brakciam* arborem ; അനാപം *Anavam* Mare in utroque Idiomate denotat , & sic de ceteris :

vii. Quod etiam in hac sententia nos confirmat , hoc est , quod ഇരികളാപം *Cittarívam* Grammatica Grandonica ; അമരസിംഹം *Amarasimham* sublimioris Linguae Vocabularium ; പാർവ്വതേളം കടലാളേളം *Parvagnhelum Chánagnhelum* celeberrima Malabarum poemata , ubi fabulosa bella describuntur propter raptum സിദാ *Sída* , habita inter ശ്രീരാമൻ *Srirámen* , & രാവണൻ *Rávanen* Regem Insulae Ceylan ലംകേ *Lengá* dictae ; രാജവംശം ആദിരാജാവിലെ ഒരു *Raggù Vamsam Judistirávigéje* , historiae scilicet

licet Regum, atque Deorum, aliaque huiusmodi tum sacrae, tum profanae historiae monumenta Grandonica communiter appellantur, cum tamen Samscrudonica Lingua sint conscripta, & vocēs ipsae in relatis Libris contentae non Grandonicum, sed Samscrudonicum exhibeant nomen. Cur autem una, atque eadem Lingua duplici donetur distincto vocabulo, non aliam sane putaverim causam, quam Librum quemlibet appellare consuevisse Ma-

labares മലാളം *Malalam*, unde & Grandonica Lingua; licet tamen, quae intus in Libris conscripta essent, non nisi Samscrudonica Lingua conciperentur.

¶ vii. Tanti autem pendunt Samscrudonicum Idioma, elementaque, ex quibus ipsum coalescit, Malabares, Tamuli, Telugici, ac Indostani, sive Indi proprie dicti, ut non sit abs re eruditionis ergo fabulosam originem repetere, sicut ipsi enarrant. Fingunt itaque supremum apud ipsos

Numen ഇശ്വരൻ *Ishwaren* (quem alio nomine ശിവൻ *Siven* appellant) collocatum fuisse cum uxore sua ശക്തി *Sakti* (quae & പർവ്വതി *Parnvadi*) suprema pariter

riter Deitate , dixisseque ഏ ഓ ഹും, ipsam
 que respondisse ഐ ഓ ഹാം, cui addidit ma-
 sculus Deus നമഃ ശിവായ *Namásçivája* ,
 adoretur *Sciwen* , ipsique Dea subiunxit
 നമഃ നാരായണായ *Narájaneje namà* ,
 adoretur *Narájanen* (idem est , ac വിഷ്ണു *Višnu*); atque ita phantasticam huius-
 modi locutionem protrahentes quinquaginta , & unum composuisse elementa ,
 quibus efformatur Alphabetum Samscru-
 donicum . Quamobrem tanta veneratio-
 ne prosequantur primas quinque hasce
 litteras , seu potius syllabas നമഃ ശിവായ
 യ *Namà Sciவája* , പത്മോത്കൃതം . *Pan-*
giákciaram ab ipsis dictas , quas protulisse
 fertur ipsorum Deus *Išsuaren* , ut in sole-
 mnem , quotidianamque communiter evase-
 rit eorumdem orationem , sicut & sequen-
 tia verba ab his non absimilia ശിവായ
 ശിവായ *Sciവാ Sciവാ* , നമഃ നാരായണായ
 നമഃ നാരായണായ *Narájanà Nárájanà* , ഹനായ

ഹര ഹര Harà Harà.

ix. Ex fabulosa huiusmodi narratione tuto colligimus huiusce Linguae elementa antiquissima esse, neque originem facile innotescere; minus autem probari posse omnes Indorum litteras a Brammhanicis ortum ducere, sicut autumat La-Crozius *The-sauri Epistolici* Lib. II. pag. 23. His itaque adnotatis, tum ut erudiatur Lectoris animus, ac disponatur, tum ne cogeremur inutiliter repetere, quae nullatenus repetenda non sunt, modo in explanationem vulgaris Linguae Malabaricae contendimus.

x. Lingua igitur vulgaris Malabarica ea nempe, quae usurpatur a Gentibus littoris Malabarici Incolis a Promontorio Comorino usque ad Montem Deli prope Regnum Canarà, nil nisi dialectus est Samscrudonicae Linguae; iisdem enim ferme utitur elementis, atque Grandonica, paucis exceptis; unde & hoc Alphabetum Grandonico-Malabaricum appellatur, nisi velis ipsum dicere Samscrudonicum, eo quod, si excipias humiliorem vulgi Linguam, quae proprie മലബാർ മലയാളം *Maleáima* vocatur; quae vero a cultiori, ac nobiliori hominum coetu scribitur, atque pronunciat, Samscrudonica dicitur, nempe

സംസ്കൃതം *Samscrudam*, ut optime advertit Vincentius Maria a Sancta Catharina Missionarius Apostolicus in suo Itinerario ad Indos Lib. III. Cap. XIV. pag. 280. Neque ego aliter illam nuncupatam audivi toto eo temporis spatio, quo inter Gentes Malabaricas Catholicae Fidei promulgandae operam dedi.

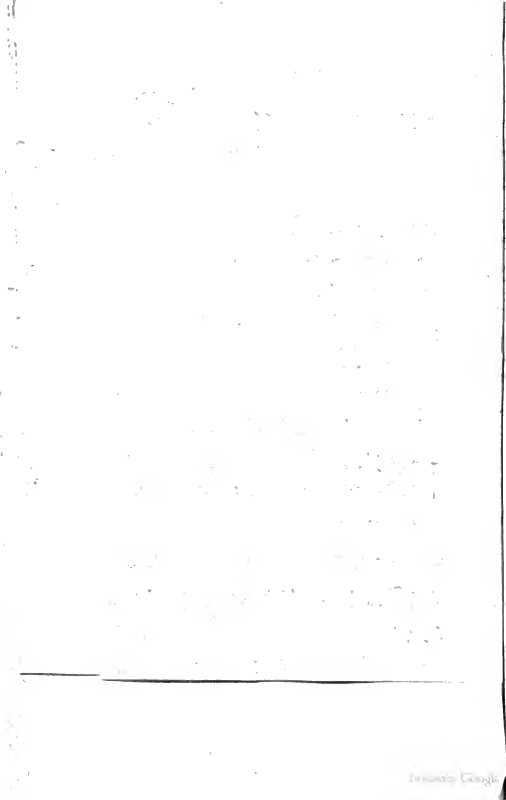
XI. Verum sicut Aegyptiis, a quibus una cum Idolorum cultu, ac superstitiosa ipsorum Religione, litteras Indos primum accepisse putat, & multis non incongrue probat La-Crozius in Historia Christianorum Indiae Lib. VI. pag. 442., sicut, inquam, Aegyptiis duplex Alphabetum fuit, Hierogrammaticum unum, & Epistolographicum alterum; sic Malabarensis duplex est scripturae genus, videlicet Malabarico-Samscrudonicum, & Malabarico-Tamulicum. Malabarico-Samscrudonica scriptura, de qua nunc agimus, utuntur tum in veteribus exaratis Libris intelligendis, ac novis in dies componendis, tum praecipue in his, quae ad religionem, vel ad eruditionem pertinent. Scripturam Malabarico-Tamulicam, quae മലബാർ തമിഴ് *Malalcán-Tamuzá* nuncupatur, adhibent plerumque in epistolis familiaribus, ac syngraphis

phis conscribendis , in actis publicis firmandis , emptionibus stabiliendis , contrahibus paciscendis , ceterisque huiusmodi. Litterae eadem fere sunt numero , ac Tamulicae ; in figura tamen haud leviter discrepant : cum vero Sanscritonicas significationes valde imperfecte enuntient in eo , quod ad profanam , sacramque eruditionem spectat , hoc infimum scribendi genus adhibere proinde detrectant .

xii. Harum Litterarum figuras , formamque nobis exhibet Syngrapha cuiusdam *Itti-Aciuden* Doctoris Malabarici excerpta ex Horti Indico-Malabarici Tom. i. in Praefatione , quae lignea tabula incisa adservatur inter Cimelia Typographiae Sacrae Congregationis de Propaganda Fide , quamque typis editam hic adnectimus . Sic autem interpretatur :

Ego Itti-Aciuden Doctor Malabarius natione Cego , gentilis , & naturalis in Carrapuram , seu terra dicta Coddá Carrapalli , habitator aedium dictarum Collada , qui proxvis , avis , ac parentibus Medicis , seu Doctoribus natus sum , testor me per mandatum D. Commendatoris Henrici a Rheede venisse in Civitatem Cocinensem , & per Emmanuelem Carneiro nobilis Societatis Indicae interpretem dixisse , & didicisse nomina , virtutes medicas , & proprietates arborum , plantarum , herbarum , & convolvulorum , tum scriptas , & explicatas in Libro nostro , tum
quas

54

quas diuturna experientia, & exercitio observaveram: quod vero haec explicatio, & dictatio absque ullo dubio praeterierit, nec ullus Doctorum Malabaricorum sit, qui de veritate eorum, quae dixi, dubitet, feci praesentes; quas propria manu mea scripsi, & subscripsi. Datum in Civitate Cocinensi 20. Aprilis 1675.

Ego Itti-Aciuden Doctor Malabaricus.

Haec sunt, quae necessario observanda putavimus circa infimum scribendi genus, quo natio Malabarica communiter uti solet.

xii. Ceterum Gens Malabarica, si eruditorum ordinem respiciamus, est litteris, ac omni disciplinarum genere, suo more, cultissima; libris, quos e foliis palmae Indicae

പാലാ *pala* vulgo dictae, conficit, graphiisque ferreis, & chalibeis എഴുത്തു *Ezuttani*, vel നാദാമ *Narajam*

nuncupatis, sine ullo mensae subsidio, aut brachiorum fulcro mira celeritate, & elegantia conscribit, affatim abundans; praecipue vero arti poeticae, scriptisque metricis deditissima est; adeo ut sit admodum difficile opus aliquod inter ipsos invenire soluta oratione exaratum. Dextrorsum ipsi versus scribunt, sicuti Graeci, Latini, ac ceteri termini Indi. Hoc autem ipsis maxime proprium est, ut nullis utantur punctis, atque com-

commatibus; imo nec spatiis quidem, quibus voces aliae ab aliis distinguantur; sed ita omnia simul commixta scribunt, ut una tantum vox videatur. Hinc numquam utuntur figuris vocalium, nisi periodus incipiat per vocem, quae in fronte vocalem habeat; in medio vero orationis, si post vocem, quae desinit per consonantem, sequatur alia, quae per vocalem incipiat, mutata consonae finalis figura, illi adnectunt figuram sequentis vocalis; ex. gratia:

അററം ഉല്ലഭക ഉപവി ക്ക ഉട
 ജ തിംപു നദക ജൈ യു ന്നു
 ന്ന തി നെ കെട ഓ ഉ ഹ ലെ ദ ക്ക ദ ക്കി
 ഹ്ക ദ്ക ഉ നി ക്ക ന്ന നെ ന ദ ക്ക ദ്ക ന്നു
 ഓ ക്ക ജൈ യു ഓ (ക്ര) ടെ തി നെ ന്നു

ഹി ക്ക ജ്ഞം പദം Cum Deus sit summe
 amabilis, debemus ipsum, dum in hoc mundo
 sumus, ex toto corde amare. Elegantius scri-
 bunt sequenti modo: അററമി ഉല്ലഭ

ദക യപ വി ക്ക ഉ ജ തിംപു നദക ജൈ
 യു യു ന്നു ന്ന തി നെ കെട ഓ ഹ

ലഭ്യ ക്ഷതിം കലി നിഷ്ഠൈ ന ദൃക്

ഭൂതസ്തേത ക്ഷൈത്യം ക്രി ടെങ്കൈ

സ്തേഹി ക്ഷായം പൈം . Hic autem

scribendi modus non parum negotii facessit iis, qui linguam haud quaquam perfecte norunt, quique sua libertate donata verba non aspicientes, nec ipsa intelligere, nec simili modo contexta in Lexico ipsa invenire umquam poterunt.

xiv. Nomina, quae apud Malabares

പചനം *Bacenam* vocantur, aliquibus im-

mutatis, atque animadversis, duplici tantum gaudent declinatione in Lingua vulgari, licet plures inveniantur in sublimiori Samscrudonica. Numerus duplex est; singularis, qui ഏകപചനം *Egabacenam*

vocatur, & pluralis, quem ബഹുപചനം *Behúbacenam* appellant. In sublimiori

autem Lingua datur etiam numerus dualis

ദുപചനം *Duibacenam* communiter dictus. Octo vero casus recensent Malabares, quos communi vocabulo dicunt

പെരികം *pericham* ; hos autem Grædonico Idiomate eadem voce nominant, qua dies lunares appellare consuevere : unde Nominativum പ്രദിവദം *Predivadam* ; Genitivum ദിവദിയ് *Duidia* ; Dativum ത്രിദിയ് *Tridia* ; Accusativum ചതുർത്ഥി *Ciadvrtti* ; Vocativum പണ്ടി *Pangiam* ; Ablativum primum ഏഷ്ടി *Szasti* ; Ablativum secundum സപ്തമി *Saptami* ; Ablativum tertium അഷ്ടമി *Astami* : tres enim formant ablativos ; nempe ablativum quietis , vel existentiae desinentem in ഇൽ *il* ; ablativum instrumenti, vel causæ desinentem in ഏൽ *ál* ; ablativum denique societatis desinentem in ഓട *óda* .

xv. Nomina adiectiva in communi Lingua sunt indeclinabilia, quæ neque generum, neque numerorum, neque casuum dif-

differentiam agnoscunt, sed ex conditione substantivorum, quibus eadem semper forma anteponuntur, diiudicari debent. Pronomina duplici modo distinguuntur, honorifica videlicet, & communia, quod est valde observandum in familiari locutione.

xvi. In sublimiori Samscrudonica Lingua licet plura reperiantur genera, in vulgari tamen Malabarica tria tantummodo inveniuntur, nempe masculinum, femi-

num, & neutrum. Cum vero genera ലിംഗം *lingam* Grandonice dicantur, masculinum പുലിംഗം *Pulingam*, femininum

സ്ട്രിംഗം *Strilingam*; neutrum നപും

സങ്കലിംഗം *Napunsaga lingam* appellare solent. Generis masculini sunt ea omnia, quae ad Deum, Angelos, ac homines pertinent; femininum est, quod rationalem feminam sonat; cetera autem cuiuscumque ordinis sint, sive irrationabilia, sive

insensibilia sunt generis neutrius, ut വൃക്ഷം *Brakciam* Arbor, അഗ്നിദിത്യം *Adi-*

tien Sol, മൃഗം *Mrugam* Bellua, ദൈവം

Méggam Nubes, സമുദ്രം *Samudram* Mare &c.

xvi. Verbum, quod Grandonica voce appellatur ധ്വതു *Ddhádu*, in vulgari Idiomate habetur tamquam impersonale, quia coniugationes omnium temporum eadem omnino sunt. Proprie non invenitur, nisi tempus praesens, praeteritum, & futurum; reliqua vero tempora, sicut & modi, praeter modum imperandi, suppleuntur quibusdam particulis, ac praepositionibus, verbis omnibus in fine annecti solitis. Nulla dantur in hac Lingua verba proprie passiva; quae enim passiva dicuntur, neutra potius habenda sunt; nam omnia verba fiunt passiva, ipsis addendo verbum പെട്ടു *Pedunnu*, quod

pati significat; ex. gr. നിറയു *nirejunnu* implere, നിറയപ്പെട്ടു *nirejappedunnu* impleri. Verba autem alia sunt affirmativa, alia negativa, anomala alia, & alia defectiva, & his praecipue abundat Malabarica Lingua.

xvii. Ceterum quod spectat ad huius Linguae syntaxim, ea quidem brevis est, ac iisdem fere utitur regulis, quibus Latina;

rina; imo ausim dicere, eo elegantiore fore, quo magis elegantiori Linguae Latinae stilo accedat; & sane meretur Sanscritica Lingua, ut ab eruditis inter praestantiores Orientis, atque Indiarum Linguas annumeretur, ut eam annumerare non dubitabit, qui vel mediocrem eius notitiam sibi adquisierit, eamque poterit cum aliis conferre. Si enim verborum copiam spectemus, summa ea est, & incredibilis: adeo ut cum locupletissimis eadem certare possit. Neque minor est eius elegantia, venustas, atque maiestas, quibus singulari verborum pondere exprimitur; simplicitate demum, qualem natura ipsa requirit, non parum illustratur, atque cultoribus suis se commendat. Sed de his satis.

xix. Pauca modo subiungenda aequum duxerim de modo, quo Malabares scripta sua solent exordiri, de ipsorum Epochae, & usitata inter eos annorum computatione. Auspiciū itaque scribendi sumunt Malabares a Deorum invocatione, praesertim

വിഷ്ണു & ഗണപതി *Viṣṇu*, & *Ganavadi*

sequenti modo: ഹരി ശ്രീ ഗണപതേ

ജയം *Hari Sri Ganavadeje namā*; Adore-

tur *Hari* (nomen est *Viṣṇu*) & *Ganavadi* sum-

mo honore dignus; alii tantummodo scribunt ഹരി *Hari*; alii vero, ac praecipue eruditi scribunt ശ്രീ ഗുരുവേദി *Sri Guruvēdī*; Summo honore dignus Magister adoretur, nempe *Ganavadi*. Vistnuvīstae autem solent scribere ഇന്ദ്രന്റെ ദൈവനാമം *Indraṅṅe dēivanaṁ*; Adoretur *Narājana*; Adoretur *Narājanen*, seu *Vistnu*. Christiani vero Malabares eorum scripta exordiuntur ab invocatione veri summi Dei, sic: ശവേദി *Shavēdī*; Adoretur omnipotens Deus, vel ഓമനപ്പെട്ട ദൈവനാമം *Ōmanappēṭṭe dēivanaṁ*; Adoretur Iesus Christus.

xx. Quod vero spectat ad annorum supputationem, ut olim ab urbe sua condita Romani; sic modo Malabares ab urbe കൊല്ലം *Collam* condita annorum computum exordiuntur, eo quod esset tunc temporis inter Malabaricas celeberrima, ac nobilissima; hinc iuxta ipsorum computationis formam hic annus, qui nobis est a Nativitate Christi c1000cclxxi, est Malaba-

De Vocalibus.

M Alabarica Lingua aequè, ac Grondonica quinquaginta, & una litteris constat; ex his sexdecim sunt vocales, & consonae trigintaquinque. Vocales litterae sequenti modo depictae traduntur.

<i>Figura.</i>	<i>Nomen.</i>	<i>Potesťas.</i>
ᄒᆞ	a	a brevis
ᄒᆞᆫ	aá	à longa
ᄒᆞᆫ	i	i brèvis
ᄒᆞᆫᆫ	ii	ì longa
ᄒᆞᆫ	u	u brevis
ᄒᆞᆫᆫ	uù	ù longa
ᄒᆞᆫᆫ	iru	ru brevis
ᄒᆞᆫᆫᆫ	iruù	rù longa
ᄒᆞᆫᆫ	lu	lu brevis

liuu

<i>Figura.</i>	<i>Nomen.</i>	<i>Potestas.</i>
ᠢᠣ	iluù	luù longa
ᠡ	e	e
ᠢ ᠡ	ai	a, & i distincte
ᠣ	o	o
ᠢ ᠤ	au	a, & u distincte
ᠠᠮ	am	a, & m
ᠠᠬ	ah	áh finalis aspirata

Ex supradictis vocalibus, quatuor, nempe
 ᠢ ᠣ ᠡ ᠠ ᠮ ᠠᠬ *ru*, & *ruù*, *lu*, & *luù* sunt
 ex Grandonico Alphabeto desumptae, nec
 iis utimur in vulgari Lingua; sed in anti-
 quis Codicibus ᠠᠮᠣ *Grantham* dictis
 tantummodo est invenire.

In vocalibus ᠡ *e*, & ᠣ *o* conscri-
 bendis non distinguitur brevis a longa; ali-
 qui tamen, ut *e* longam distinguant, eam
 hoc modo inflectunt ᠡᠭ, *e* nempe longa:

ഏപ്ഘൽ *eppghel* iuncturae corporis;
hanc quoque notam ഋ addunt ഓ o scri-
bendo ഓഋ, nempe o longa. Melius alii
vocalē o longam hoc modo pingunt
ഓ, unde ഓട *óda* regula. Hic scribendi
modus licet ab omnibus constanter non
observetur, ne quis tamen haereat in le-
gendo, nonnulla quidem scire necesse est.

Quare litterae ഏ *ai*, vel *ei*, & ഓഋ
au, quae debent exacte proferri, ita ut utra-
que vocalis distincte audiatur, potius di-
cendae sunt Diphthongi, quam vocales.

Littera ഏം *am*, quae nobis consona
esset, apud Malabares vocalis habetur, si-
cut & in Brammhanicis elementis *ang* vo-
calibus annumeratur. ഏം *ah* finalis hoc
addit ഏം *a* brevi, quod cum aliqua levi
aspiratione, atque conatu proferatur; illi
enim duo circuli, quorum alter alteri
supereminet, in fine additi sunt signum
conatus, & aspirationis, qua littera pro-
nuntiatur, clara tamen, & aperta voce;
Si vero in medio dictionis inveniantur di-
cycii,

cycli, ut in hac voce ു൬ Du-kkham tristitia, denotant ipsi suspensionem vocis in anteriori littera pronuntianda, atque conatum, quo subsequens efferri debet.

Nec video, cur haec littera inter vocalium numerum a quibusdam non adscribatur, cum inter vocales distincte eam tradant tam Brammhanes Magistri in praecleara Universitate Tricciurenſi, quam ceteri Grammatici Malabares in ipsorum

Scholis കളരി Kaleri vulgo dictis, & iure quidem; diversam enim continet pronuntiandi rationem, qua fit aliquando, & praecipue in sublimiori Samscrudonica Lingua, ut non solum distinctum reddat sonum, sed & sensum ipsum immutet; ex. gr.

പ്രകീ Brakcia arbor; പ്രകീൗ Brakciau

duae arbores; പ്രകീൗ Bracciáh plures arbores. Addas, quod cum ഐ a brevis sit unicuique consonae congenita, numquam scribitur; at ഐൗ áh finalis aspirata semper debet exprimi, sicuti ഐ a longa, ac ceterae inter se distinctae vocales.

De Consonis simplicibus , seu radicalibus .

SExdecim itaque vocalibus statutis , ut a Malabaribus accepimus, veniamus nunc ad consonantes simplices , seu radicales , quae sunt trigintaquinque , quaeque sequenti ordine traduntur .

<i>Figura .</i>	<i>Nomen .</i>	<i>Potestas .</i>
ക	ka	k
ഖ	kkha	kk
ഗ	ga	g
ഘ	ggha	gg
ങ	nga	ngh
ച	cia	c
ഛ	cciha	cc
ജ	gia	g
ഝ	ggiha	gg

gna

<i>Figura .</i>	<i>Nomen .</i>	<i>Petestas .</i>
63	gnā	gn
5	ta	t
0	ttha	tt
८	da	d
८३	ddha	dd
83	na	n
१०	ta	t
८०	ttha	tt
3	da	d
ω	ddha	dd
१3	na	n
१	pa	p
२०	ppha	pp
६१	ba	b
		bba

<i>Figura .</i>	<i>Nomen .</i>	<i>Potestas .</i>
ḡ	bbha	bb
ḍ	ma	m
ḥ	ja	j
ṇ	ra	r
ḷ	la	l
ṽ	va	v
ś	scia	s
ṣ	ṣa	ṣ
ṣ	ṣa	s
ḥ	ha	h
ḷ	la	l
ḷḷ	kcia	kc

Ex his litteris alias effingunt, quibus
vocales copulantur consonanti; non enim
Latinorum more postponunt consonanti
vocale, ut syllabas efforment; sed Aetio-
pum,

pum, ac reliquorum Indorum more vocales cum consonis copulant, atque ad dictionem instituendam ex vocali, & consonanti tertiam efformant figuram. Supradictis autem vocalium figuris initio dictionis tantum modo utuntur, numquam vero in medio, vel in fine orationis; iis enim alii subrogantur figurarum ductus, quibuscum consonae devinctae vocalium naturam superinduunt.

Verum consonae Malabaricae tam simplices, quam duplicatae hanc proprietatem habent, ut per se ipsas syllabam, ac nomen constituere valeant, ceu ex. gr.

നല്ല നല്ലada bonum; ക്ഷി ക്ഷിama terra, eo quod *a* vocalis brevis unicuique consonae sit ingenita, & ab ea inseparabilis.

Hinc Malabares ad vocalem *a* brevem explicandam nihil addunt consonanti, licet pronuntietur, & quidem diversimode iuxta variam nominum, ac verborum definitiam. In ceteris vero vocalibus delineandis utuntur quibusdam notis, atque figuris, ut sequitur.

Exprimunt ഏ *a* longam addendo consonae hanc figuram ഏ, quae ദീർഘം

dirgham vocatur. Sic ex പ fit പേ pa

പദവി *pávi* miser, vel peccator; ex ഴ
fit ഴന *ná* canis; ex ഖ fit ഖട *bá* os,
oris; ex മ fit മദ *Má* Dea *Lekimi*; &
sic de ceteris.

Haec nota ഴ പകുട്ടി *Valli* dicta su-
pra consonam scripta supplet vices vo-
calis ; brevis; unde ex ല *la* ലി *li*, ലി
ലം *lingam* genus, vel sexus; ex ഖ *ba*
fit ഖി *bi*, ഖിംഖം *bimmam* imago, sta-
tua, vel idolum. Si autem haec eadem
figura hoc modo ഴ inflectatur, atque
circulum exprimat in anteriori parte, su-
pra consonas picta sonat, ut ഴനം ; vo-
calis longa. Hoc modo ex പ *pa* fit പി
പി, പിര *piddha* tristitia; ex ല *la* fit ലി
ലി, ലില *lilá* iocus; ex മ *ma* fit മി
മി, മിൻ *min* piscis. In exprimenda ve-

ro u vocali brevi , & ð longa variant
 fati Malabares ; omnes tamen figurae ,
 quibus hae vocales delineantur , ad sequen-
 tes reduci possunt .

Consonis ക k, & റ ra adduntur hae
 duae notae ങ , & ഞ . Ita ex ക fit ക്ക,
 ku , & ക്കു kku , ക്കം kum , kumbbham signum
 aquarii , & ക്കു kku gibbus ; ex റ fit
 റു ru , & റു ru , റു Rudren , idem
 ac *Vishnu* ; റു ruddhiram sanguis ;
 റു rúvam imago . Verum in hac ul-
 tima littera ð longa melius sane expri-
 metur , si a laeva ad dexteram inflecta-
 tur hoc modo റു rúvi corporeus ;
 റു arúvi incorporeus ; റു rúpam
rupiam argentum &c.

In sequentibus litteris , nempe ഹ h
 ഹു hu , & ഹു hu brevis , & ð longa
 hisce duabus figuris exprimuntur ഹ , &

3. Sic ex 𐌺 ga fit 𐌾 𐌺 gu, guu; ex 𐌾 cciah 𐌾 𐌺 ccihu, ccihu; ex 𐌾 gia 𐌾 𐌺 gin, giu; ex 𐌾 ta 𐌾 𐌺 tu, tuu; ex 𐌾 bbha 𐌾 𐌺 bbhu, bbhu; ex 𐌾 scia 𐌾 𐌺 sciu, sciu; ex 𐌾 ha 𐌾 𐌺 hu, hu.

Litterae 𐌾 na, & 𐌾 na, ac ex ipsis compositae 𐌾, & 𐌾 nna, induunt figuras u brevis, & u longae, hoc modo 𐌾 nu, nuu; 𐌾 nu, nuu; 𐌾 nu, nuu; 𐌾 nu, nuu.

Reliquis demum consonis haec duae notae 𐌾 𐌾 subnectuntur sequenti modo; ex 𐌾 la fit 𐌾 lu, luu; ex 𐌾 cia fit 𐌾 cin, cinu; ex 𐌾 pa fit 𐌾 pu, pu.

pu, *puu*, & sic de ceteris, ut inferius in Syllabario.

Pro vocalibus ூ *iru*, & ௃ *iruu* duae

sequentes figurae subrogantur ு, & ௖ quae subter consonas a dextera ad laevam curve deductae, ipsisque subnexae debent exprimere *iru* brevem, & *iruu* longam hoc pacto; ex ு *sa* fit ு ு *siru*, *siruu*; ex

ூ *ma* fit ூ ூ *miru*, *miruu*; ex ௃ *ka*

fit ௃ ௃ *kiru*, *kiruu*. Attamen haec littera

௃ *ka* aliquando exprimit *ru* brevem hoc

modo: ௃ *ku*, unde ௃ ூ *kruvà* miseri-

cordia, ௃ ூ *krumi* vermis.

Vocales ு *ilu*, & ௃ *iluu* integras

addunt consonantibus ு ு ு *ci-*

lu, *ciluuu*; ௃ ௃ ௃ *tilu*, *tiluu*.

Vocalem ௃ *e* pingunt hac figura ௃

ூ ௃ *pulli* dicta, quae consonae semper

per anteponitur sequenti modo ; ex പ *pa* fit പെ *pe* Diabolus ; ex മ *ma* fit മെ *me* മേഘം *meggham* nubes &c.

Loco Diphthongi ഐ *ai*, vel *ei* anteponunt consonae binas hasce figuras ഐ ; unde ex മ *ma* fit മൈ *mei* corpus ; ex ക്ക *ka* fit ക്കൈ *kai* manus .

Vocalem ഓ *o* significant locando inter has duas figuras ഐ , & ള *ṣ* consonam hoc pacto ; ex മ *ma* fit മായ *mo* മായം *mokciam* gloria caelestis ; ex ശ *śa* fit ശായ *ścio* ശായം *ścióbbha* splendor , ശായഭീരൻ *ściobbhiden* vir praeclarus .

Diphthongum ഏ *ai* pingunt duabus hisce notis ഐ , & ള , atque in earum medio consonam locant ; sic ex പ *pa* fit

പെട്ട *paṭṭ*, പെട്ടന്റേ *paṭṭaṇṭam*
 ostentatio; aliquando vero hanc solam fi-
 guram ട addunt consonanti, & ita ex സ
sa fit സട്ട *saṭṭ*, സട്ടച്ച *saṭṭakkhiam* felici-
 las; ex ങ *bbha* fit ങട്ട *bbhaṭṭ*, ങട്ടച്ച *bbhaṭṭakkhiam* res terrestres.

Vocalem ഐ *ai* integram addunt
 consonantibus, unde ക്കൈ *kkaṭṭai* സൈ *saṭṭai*.

Supplent demum vices ultimae vocalis
 ഐ *ai* finalis expirativae addendo con-
 sonae duos illos circellos, quos വിസർഗ്ഗം
visarggham vocant, qui & vocalem deno-
 tant, atque, ut superius dictum est, ex-
 primunt aspirationem, & levem vim, qua
 littera profertur.

C A P. I I I.

De Consonantibus compositis.

Vocalibus, atque Consonis simplicibus
 seiunctim expositis, sub oculis mo-
 do subiiciam consonantes compositas, seu
 C 2 cum

cum vocalibus coniunctas ; quae sequenti ordine , ac figura traduntur . Quare sit modo sequens Syllabarium .

ക	കട	കി	കീ
Ka	kaà	ki	kii
കു	കൂ	കി	കീ
ku	kuu	kiru	kiruu
കെ	കേ	കെ	കൈ
kilu	kiluu	ke	kai
കെട	കേട	കമ	കഃ
ko	kau	kam	káh .
ഖ	ഖട	ഖി	ഖീ
Kkha	kkhaà	kkhi	kkhii
ഖു	ഖൂ	ഖി	ഖീ
kkhu	kkhuu	kkhiru	kkhiruu
ഖെ	ഖേ	ഖെ	ഖൈ
kkhilu	kkhiluu	kkhe	kkhai
ഖെട	ഖേട	ഖമ	ഖഃ
kkho	kkhaù	kkham	kkháh .
ഗ	ഗട	ഗി	ഗീ
Ga	gaà	ghi	ghii

ഗു	ഗു	ഗു	ഗു
gu	gu	ghiru	ghiru
ഗു	ഗു	ഗ	ഗ
ghilu	ghilu	ghe	gai
ഗ	ഗ	ഗ	ഗ
go	gau	gam	gah.
ഘ	ഘ	ഘ	ഘ
Ggha	gghaa	gghi	gghii
ഘ	ഘ	ഘ	ഘ
gghu	gghu	gghiru	gghiru
ഘ	ഘ	ഘ	ഘ
gghilu	gghilu	gghe	ggai
ഘ	ഘ	ഘ	ഘ
ggho	ggha	ggham	gghah.
ങ	ങ	ങ	ങ
nga	nga	nghi	nghii
ങ	ങ	ങ	ങ
ngu	ngu	nghiru	nghiru
ങ	ങ	ങ	ങ
nghilu	nghilu	nghe	ngai

ങെറ	ങെറ	ങെ	ങെ
ngo	ngaù	ngam	ngáh .
ച	ചറ	ച	ച
Cia	ciaa	ci	cii
ചു	ചു	ചു	ചു
ciu	ciuù	ciru	ciruù
ചെ	ചെ	ചെ	ചെ
ciku	ciluù	cie	ciai
ചെറ	ചെറ	ചെ	ചെ
cio	ciaù	ciam	ciáh .
ചെ	ചെ	ചെ	ചെ
Cciha	ccihaa	ccih	ceihii
ചെ	ചെ	ചെ	ചെ
ccihu	ccihuù	ccihiru	ccihiruù
ചെ	ചെ	ചെ	ചെ
ccihilu	ccihiluù	ccihe	ccihai
ചെ	ചെ	ചെ	ചെ
cciho	ccihau	coiham	cciháh .
ചു	ചു	ചു	ചു
gia	giaa	gi	gii

ஜி	ஜி	ஜி	ஜி
giu	giu	giu	giu
ஜிள	ஜிள	ஜி	ஜி
gilu	gilu	ge	giai
ஜி	ஜி	ஜி	ஜி
gio	giu	giam	giah.
கி	கி	கி	கி
Ggiha	ggiha	ggihi	ggihi
கி	கி	கி	கி
ggihi	ggihi	ggihi	ggihi
கிள	கிள	கி	கி
ggihilu	ggihilu	ggihe	ggihai
கி	கி	கி	கி
ggiho	ggiha	ggiham	ggiha.
கி	கி	கி	கி
Gna	gna	gni	gni
கி	கி	கி	கி
gnu	gnu	gniru	gniru
கிள	கிள	கி	கி
gnilu	gnilu	gne	gna

நெய் நெய் நெய் நெய்

gnam gnam gnam gnam.

த த த த

Ta ta ti ti

து து து து

tu tu tiru tiru

தன தன தன தன

tila tilu te tai

தெ தெ தெ தெ

to ta tam tah.

த த த த

ttha ttha tchi tchi

த த த த

tthu tthu tthiru tthiru

தன தன தன தன

tthila tthilu tthe tthai

தெ தெ தெ தெ

ttho tthau ttham tthah.

த த த த

Da da di di

du	duù	diru	diruù
லு	லு	லு	லு
dilu	diluù	de	dai
லு	லு	லு	லு
do	daù	dam	dáh
லு	லு	லு	லு
Ddha	ddhaa	ddhi	ddhiù
லு	லு	லு	லு
ddhu	ddhuù	ddhiru	ddhiruù
லு	லு	லு	லு
ddhilu	ddhiluù	ddhe	ddhai
லு	லு	லு	லு
ddho	ddhaù	ddham	ddháh
லு	லு	லு	லு
Na	naa	ni	niù
லு	லு	லு	லு
nu	nuù	niru	niruù
லு	லு	லு	லு
nilu	niluù	ne	nai

நெய்	நெய்	நெய்	நெய்
no	naù	nam	náh.

நெய்	நெய்	நெய்	நெய்
na	naù	nam	náh.

Ta	taà	ti	tiì
----	-----	----	-----

து	து	து	து
tu	tuù	tiru	tiruù

நெய்	நெய்	நெய்	நெய்
tilu	tiluù	te	taì

நெய்	நெய்	நெய்	நெய்
to	taù	tam	táh.

ம	ம	ம	ம
Ttha	tthaà	tthi	tthiì

மு	மு	மு	மு
tthu	tthuù	tthiru	tthiruù

ம	ம	ம	ம
tthilu	tthiluù	tthe	tthai

ம	ம	ம	ம
ttho	tthau	ttham	ttháh :

ட	ட	டி	டி
da	daà	di	diì

டு	து	டு	து
du	duu	diru	diruu
டுள	டுளு	டு	டுடு
dilu	diluù	de	dai
டுத	டுத	டு	டு
do	daù	dam	dáh.
ய	ய	ய	ய
ddha	ddhaa	ddhi	ddhil
யு	யு	யு	யு
ddhu	ddhuu	ddhiru	ddhiruu
யள	யளு	ய	யய
ddhilu	ddhiluu	ddhe	ddhai
யத	யத	ய	ய
ddho	ddhaù	ddham	ddháh.
ந	ந	ந	ந
na	naa	ni	niì
நு	நு	நு	நு
nu	nuu	niru	niruu
நள	நளு	ந	நந
nilu	niluu	ne	nai

നെട	നെട്ട	നമ	നമ
no	naù	nam	náh.
പ	പട	പി	പി
pa	paà	pi	piì
പു	പൂ	പിര	പിര
pu	puù	piru	piruù
പല	പല	പെ	പെ
pila	piluù	pe	pai
പെട	പെട്ട	പമ	പമ
po	paù	pam	páh.
ഫ	ഫട	ഫി	ഫി
ppha	pphaà	pphi	pphiì
ഫു	ഫൂ	ഫിര	ഫിര
pphu	pphuù	pphiru	pphiruù
ഫല	ഫല	ഫെ	ഫെ
pphilu	pphiluù	pphe	pphai
ഫെട	ഫെട്ട	ഫമ	ഫമ
ppho	pphaù	ppham	ppháh.
ബ	ബട	ബി	ബി
ba	baà	bi	biì

bu	buu	biru	biruu
ബ	ബു	ബ	ബു
bilu	biluu	be	bai
ബെ	ബു	ബെ	ബു
bo	bau	bam	báh.
ഭ	ഭ	ഭ	ഭ
bbha	bbhaa	bbhi	bbhi
ഭ	ഭ	ഭ	ഭ
bbhu	bbhuu	bbhiru	bbhiruu
ഭു	ഭു	ഭ	ഭ
bbhilu	bbhiluu	bbhe	bbhai
ഭെ	ഭെ	ഭ	ഭ
bbho	bbhau	bbham	bbháh.
ഭ	ഭ	ഭ	ഭ
ma	maa	mi	mi
മ	മ	മ	മ
mu	muu	miru	miruu
മു	മു	മ	മ
milu	miluu	me	mai

മെട	മാട	മമ	മഃ
mo	maù	mam	máh.
ജ	ജട	ജി	ജി
ja	jaà	ji	jil
ജു	ജു	ജു	ജു
ju	juù	jiru	jiruù
ജല	ജല	ജെ	ജെ
jilu	jiluù	je	jai
ജെട	ജെട	ജമ	ജഃ
jo	jaù	jam	jáh.
ര	രട	രി	രി
Ra	raà	ri	ril
രൂ	രൂ	രൂ	രൂ
ru	ruù	riru	riruù
രല	രല	രെ	രെ
rilu	riluù	re	rai
രെട	രെട	രമ	രഃ
ro	raù	ram	ráh.
ല	ലട	ലി	ലി
La	laà	li	lil

ലു	ലൂ	ലു	ലൂ
lu	luù	liru	liruù
ലുണ	ലൂണ	ലെ	ലെ
lilu	liluù	le	lai
ലെട	ലെട	ലമ	ലഃ
lo	laù	lam	láh.
പ	പട	വി	വി
Va	vaà	vi	vil
വു	വൂ	വു	വൂ
vu	vuù	viru	viruù
പണ	പൂണ	പെ	പെ
vilu	viluù	ve	vai
പെട	പെട	പമ	പഃ
vo	vaù	vam	váh.
ര	രട	രി	രി
Scia	sciaà	sci	scii
രൂ	രൂ	രൂ	രൂ
sciu	sciuù	sciru	sciruù
രണ	രൂണ	രൊ	രൊ
scilu	sciluù	fce	sciai

ശൊട	ശൊട്ട	ശമി	ശഃ
fcio	fciaù	fciam	fciah :
ഷി	ഷിട	ഷി	ഷി
Sza	fzaa	fzi	fziì
ഷു	ഷു	ഷി	ഷി
fzu	fzuù	fziru	fziruù
ഷിബ	ഷിബ്ര	ഷെ	ഷെ
fzilu	fziluù	fze	fzaì
ഷെട	ഷെട്ട	ഷമി	ഷഃ
fzo	fzaù	fzam	fzäh .
സ	സട	സി	സി
Sa	faa	fi	fiì
സു	സു	സു	സു
fu	fuù	firu	firuù
സബ	സബ്ര	സെ	സെ
filu	filuù	fe	fai
സെട	സെട്ട	സമി	സഃ
fo	fau	fam	fäh .
ഹ	ഹട	ഹി	ഹി
ha	haa	hi	hiù

ஹு	ஹு	ஹு	ஹு
hu	huu	hiru	hiruu
ஹு	ஹு	ஹு	ஹு
hilu	hiluu	he	hai
ஹு	ஹு	ஹு	ஹு
ho	haù	ham	háh.
லு	லு	லு	லு
la	laa	li	lii
லு	லு	லு	லு
lu	luu	liru	liruu
லு	லு	லு	லு
lilu	liluu	le	lai
லு	லு	லு	லு
lo	lau	lam	láh.
கி	கி	கி	கி
kcia	kciaa	kci	kcii
கி	கி	கி	கி
kcii	kciiu	kciru	kciruu
கி	கி	கி	கி
kcilu	kciluu	kie	kciai

കെടാ കെടാ ക്കി ക്കി
kcio kciau kciam kciáh.

C A P. I V.

*De litteris binis , ac ternis consonis
compositis .*

Postquam ea , quam cernis , methodo
consonas vocalium notis distinctas ,
atque connexas tradidere Malabares ; lit-
teras omnes binis , ac ternis consonis
compositas , quas ipsi പൂർണ്ണകീരം
Pūnākciaram vocant , quintuplici diverso
modo nobis iterum exhibent , quas clari-
tatis gratia quintuplici Classe nos quoque
dividemus .

CLASSIS I.

Haec prima Classis continet consonan-
tes , quibus copulatur *ja* , seu *jota* conso-
nans Graecorum , quod hac figura ്
expressum sub calce litterae dextroversum
ascendendo subnectitur hoc pacto :

കി	കു	കു	കു
Kija	kkija	ghija	gghia

ങ	ച	ച	ജ
nghija	cija	cihija	gija
ങ	ങ	ട	ഠ
ggihija	gnija	tija	tthija
ഡ	ഢ	ന	ത
dija	ddhija	nija	tija
ഠ	ഢ	ഡ	ന
tthija	dija	ddhija	nija
പ	ഫ	ബ	ഭ
pija	pphija	bija	bbhija
മ	മ	ര	ല
mija	ija	rija	lija
വ	ശ	ഷ	സ
vija	sciija	szija	sija
ഹ	ല	ക	
hija	lija	kcija	

Hifce litteris addi possunt figuræ, quibus vocales exornantur hoc modo: കൂട്ട

കിട കൂട്ട കിട കൂട്ട കിട കൂട്ട കിട കൂട്ട കിട

കൃഃ *kṛāh* . Non omnes tamen , & eodem modo eas admittunt , ac respuunt ut plurimum figuram , qua *u* vocalis exprimitur , praeter sequentes കൃ *cija* , തൃ *tija* , ള്ള *diija* റ്റു *nija* ള്ള *bbhija* ; faciunt enim കൃ *ciu* ഞ *കൃ* ത്ത *aciuden* nomen Idoli , & proprium ; തൃ *tiu* മൃ *മൃ* *mrutiū* mors ; ള്ള *diū* പ്ര *പ്ര* *pradjumnen* Cupido Malabaricus ; റ്റു *niū* മൃ *manī* animi moeror ; ള്ള *bbhiū* ഞ *ഭൂ* *abbhiudajam* claritas .

CLASSIS II.

In hac Classi enumerantur consonae illae , quibus additur *r* Latinorum , quod pingitur hac nota *U* , quae a dextera ad laevam rantisper ascendendo litterae subnectitur hac forma :

കൃ	കൃ	കൃ	കൃ
Kéra	kkhéra	ghéra	gghéra

			
ngiéra	ciéra	ccihéra	giéra
			
ggihéra	gnéra	téra	tthéra
			
déra	ddhéra	néra	téra
			
tthéra	déra	ddhéra	néra
			
péra	pphéra	béra	bbhéra
			
méra	jéra	réra	léra
			
vréra	sceréra	szréra	fréra
			
héra	léra	kceréra	

Hæ omnes vocalium figuris necti possunt; nota tamen, quod legendo non pronunciatur *éra*, sed *ra* tantummodo; unde legitur *kra* *pra* &c. *ra*.

പ്രാജ്ഞാ *granthāvājēna* lectio librorum ,

ക്രമം *kramam* ordo in rebus , & similia .

Ex his vero , quae figuris vocalium ;
& u depictae frequentius aspiciuntur ; &
his contextae una quasi littera affurgunt ,
sunt sequentes :

ക്രി

Kri

ക്രീ

krii

ക്രു

kru

ത്രി

tri

ക്രീ

trii

ക്രു

tru

ഗ്രീ

gri

ഗ്രീ

grii

ദ്രീ

dri

ദ്രീ

drii

പ്രീ

pri

പ്രീ

prii

പ്രൂ

pru

ഫ്രീ

fri

ഫ്രീ

frii

ഫ്രൂ

fru

ശ്ചീ

sciri

ശ്ചീ

sciri

ശ്ചൂ

sciru

Ex superioribus litteris tres copulan-
tur vocali u longae hac nota ക്രൂ *kru* ;

ക്രൂരൻ *kruṛan* vir crudelis ; ഭൂ *bhru* ,

ഭേഹ *bhhrkva* axilla; ശ്വ *sciruh*, ശ്വശ്വ
scinfrusa obsequium :

Litterae ത്രാ, & ട്രാ admittunt
 aliquando figuram, qua ja Latinorum, ut
 superius diximus, exprimitur ; unde ത്രി
trija ഓ (3) *ddhatrijam* res terrestres ; ട്രി
drija 3 (3) *daradrijam* paupertas .

CLASSIS . III.

Tertia Classis complectitur consonas il-
 las, quibus subnectitur haec littera ഞ, quae
 est la Tamulicum, & correspondet l con-
 sonanti Latinorum ; unde fit :

കേ	കു	കു	കു
Kéla	kkhéla	ghéla	gghéla
നേ	ചി	കു	കു
nghéla	ciéla	ccihéla	giéla
ഗു	ഗു	തേ	തേ
gghéla	gnéla	téla	tthéla

ḍéla	ddhéla	néla	théla
rthéla	déla	ddhéla	néla
péla	pphéla	béla	bbhéla
méla	jéla	réla	léla
véla	sciéla	fzéla	féla
héla	léla	kciéla	

Hae quoque litterae vocalibus uniuntur; in vocibus autem exprimendis non legitur *éla*, sed tantum *la*; unde pronuntiatur *ḍla* *pla*, *ḍli* *pli*, *ḍlu* *plu*, non vero *péla*, *péli*, *pélu* &c.

Vix aliquando cum vocali *u* connexas inveniuntur; aliquae potius admittunt (sed raro) notam vocalis *i* hoc pacto *ḍli* *kli*

ക്രിപ്തി *kripti* ornatus, ക്ലി *kli* ക്ലിംബ
kliimba sexu carens, ഫ്രിഹ *plihā* hydrops,
 ഫ്രിപ *slivā* Crux, ശ്രിഹ *scilihā* Apосто-
 lus, ഗ്ലില *Gblilā* Galilaea &c.

CLASSIS IV.

Haec nobis exhibet consonas, quibus a
 tergo nequitur sequens figura ധ, cui ex-
 primenda est littera പ *va*, & eodem mo-
 do profertur, quo a nobis pronuntiatur
 haec vox *uva*. Sic

കു	ഖ	പ	ഘ
kúva	kkhúva	gúva	gghúva
ങ	ച	ജ	ഞ
nghúva	ciúva	ccihúva	giúva
ശ	ഛ	ട	ഠ
ggihúva	gniúva	túva	tthúva
ഡ	ഢ	ബ	ഭ
dúva	ddhúva	núva	túva

ത	ദ	ധ	ന
rthúva	dúva	ddhúva	núva
പ	ഫ	ബ	ക
púva	pphúva	búva	bbhúva
മ	മ്ല	ന	ല
múva	júva	rúva	lúva
വ	ശ	ഷ	സ
vúva	sciúva	szúva	súva
ഹ	ഈ	കീ	
húva	lúva	kciúva	

Ex his aliquae litterae afficiuntur nota
 i vocalem exprimente, ut sequitur: കി
 kui, ഫി fui, ഫി fui, ഫി nuvi, ഫി
 nuvil, ധി dui, ധി dui, ശി sciwi,
 ശി sciwil; unde ഫി ജം *suñam* res pro-
 pria; ഫി കം *annidam* perquisitio; ധി
 പം *duivam* elephas; ധി ട് *duitta* inimi-
 cus; പശി *pasuim* Occidens &c.

CLASSIS V.

Superest modo quinta, & ultima consonantium compositarum Classis, in qua describuntur litterae, quibus supraponitur sequens nota ^ˆ, quae aequivalet litterae r Latinorum mutae, & effertur, tamquam si consonam praecederet.

ഈ	ഈ	ഈ	ഈ
Erchà	erkkhà	erggà	ergghà
ഈ	ഈ	ഈ	ഈ
ernggà	erccia	erccihà	erggià
ഈ	ഈ	ഈ	ഈ
erggià	ergnà	erttà	ertthà
ഈ	ഈ	ഈ	ഈ
erddà	erddhà	ernnà	erttà
ഈ	ഈ	ഈ	ഈ
ertthà	erddà	erddhà	ernnà
ഈ	ഈ	ഈ	ഈ
erppà	erpphà	erbba	erbbhà
ഈ	ഈ	ഈ	ഈ
erma	rià	erttà	erllà

rua	erfcià	erfzà	erfsà
erhà	erllà	erkcià.	

Cum supradictae litterae aliis in oratione uniuntur, non pronuntiatur *e* antecedens *r* mutum, sed ipsum *r* tantum proferitur, hoc modo: *മാർഗ്ഗം* *márggam* lex; *തർക്കം* *tarkam* disputatio. Ferme omnes vero tum supra, tum sub se vocalium notis afficiuntur; hinc fit:

Ercki	erckii	ercku	erkuu
ergghi	ergghii	erggu	erggru
ergghi	ergghii	ergghu	ergghija
erngghi	erngghii	ernggu	erngguu

ercci

erccii

ercciu

ercciuu

erccija

erccija

ercciuu

ercciuu

erccija

erccija

erggi

erggi

erggiu

erggiu

erggiu

erggiu

erggiu

erggiu

erggni

erggni

erggni

erggni

erggnu

erggnu

erggnu

erggnu

ertti

ertti

ertti

ertti

erttu

erttu

erttu

erttu

ernni

ernni

ernni

ernni

ernnu

ernnu

ernnu

ernnu

ertti

ertti

ertti

ertti

erttu

erttu

erttu

erttu

erttri

erttri

erttri

erttri

erttija

erttija

erttija

erttija

ertthi

ertthi

ertthi

ertthi

ertthu

ertthu

ertthu

ertthu

ertthija

ertthija

ertthuvii

ertthuvii

ertthuvii

ertthuvii

ertthuvii

ertthuvii

erddi

erddii

erddu

erddu

erddija

erddhi

erddhii

erddhu

erddhija

ernni

ernnii

ernnu

ernnu

ernnija

erppi

erppii

erppu

erppu

erbbi

erbbii

erbbu

erbbu

erbbhi

erbbhii

erbbhija

erbbhiu

ermmi

ermmii

ermmu

ermmu

ertti

erttii

erttu

erttu

			
erlli	erlli	erllu	erllu
			
rui	rui	ervu	ervu
			
ersci	ersci	erciu	ercia
			
erffi	erffi	erflu	erflu
			
erlli	erlli	erllu	erllu
			
erkci	erkci	erkciu	erkcia

Quamvis haec linea ' supra litteras scripta ex simplicibus eas duplices reddat ; fit tamen aliquando , ut supra simplices posita inveniatur , unde

			
erggiha	ernā	erni	erni
			
erbā	erbbha	ercia	erci

erfcii	erfzà	erfzi	erfzii
erfzu	erfzuu	ersà	erfi
erfi	erfu	erfuu	erhà.

Praeterea per omnes litteras tum compositas, tum nexibus inter se devinctas vagari potest; unde fit:

erkkhija	erghija	ergija	erggija
ernija	ertija	ertiù	ertúva
erdija	erdiù	erdúva	erddui
erdduù	erddhija	ernija	ermija
erlija	erpija	erfzija	ersija
erddhija	erficiúva	erficiuvi	erficiuvi.

C A P. V.

De aliis Consonis duplicibus.

SEquitur modo quintus litterarum ordo;
ubi Malabares tradunt alias consonas
duplices una cum litteris finalibus, hoc
pacto:

ക	ക	കേ	കി
Ikkà	ingà	ingà	iccià
ഈ	ഈ	ടി	ടി
ingià	ignà	ittà	indà
ഇ	ര	ര	ര
innà	ittà	indà	innà
ഇ	ര	ര	ര
ippà	Inbà	imma	ijà
ഈ	ഇ	ര	ര
ir	illà	il	ivvà
ഈ	ഇ	ഈ	ര
iz	illà	il	ittà
ര	ര	ര	
indà	indà	en.	

Ex his litteris quinque sunt finales, de
E qui-

quibus inferius ; reliquae autem vocalium
 notis exornantur , sicuti radicales conso-
 nae, a quibus derivantur. Hic vero eas tan-
 tum ductuum figuras tradam , quibus tam-
 quam una syllaba descriptae assurgunt .
 Sit itaque

Ἰκκῖ Ἰκκῖῖ Ἰκκῦ Ἰκκῦῦ

Ikki ikkiῖ ikku ikkuῦ

Ἰγγῖ Ἰγγῖῖ Ἰγγῦ Ἰγγῦῦ

inghi inghiῖ ingu inguῦ

Ἰγγῖῖῖ
 ingrā.

Ἰγγῖῖῖ Ἰγγῖῖῖῖ Ἰγγῦῖῖ Ἰγγῦῖῖῖ

inghiῖ inghiῖῖ inguῖ inghuῖ

Ἰκκῖῖ Ἰκκῖῖῖ Ἰκκῖῖῖῖ Ἰκκῖῖῖῖῖ

icci i icciῖ icciu icciuῦ

Ἰκκῖῖῖῖ
 icciā.

Ἰγγῖῖῖ Ἰγγῖῖῖῖ Ἰγγῦῖῖῖ Ἰγγῦῖῖῖῖ

ingiῖ ingiῖῖ ingiuῖ ingiuῖῖ

Ἰγγῖῖῖῖ Ἰγγῖῖῖῖῖ Ἰγγῦῖῖῖῖ Ἰγγῦῖῖῖῖῖ

iggni iggniῖ iggnu iggnuῦ

இ	இ	ஈ	ஊ
itti	ittii	ittu	ittuù
இ	இ	ஊ	ஊ
indi	indii	indu	induu
இ			
indúva :			

இ	இ	ஊ	ஊ
inni	innii	innu	innuu
இ	இ	ஊ	ஊ
itti	ittii	ittu	ittuù
ஊ	இ	இ	இ
ittia .	Inda	indi	&c.

Vide inferius in nexuum Syllabario.

இ	இ	ஊ	ஊ
Inni	innii	innu	innuu
இ	இ	ஊ	ஊ
inru	inruù	innija	inra
இ	ஊ	ஊ	
inla	inúva	ernija .	

ippu	ippii	ippu	ippuù
------	-------	------	-------

inbi	inbiil	inbu	inbuù
------	--------	------	-------

immi	immii	immu	immuù
------	-------	------	-------

ij	iji	iju	ijuù
----	-----	-----	------

illi	illii	illu	illuù
------	-------	------	-------

ivvi	ivvii	ivvu	ivvuù
------	-------	------	-------

illi	illii	illu	illuù
------	-------	------	-------

itti	ittii	ittu	ittuù
------	-------	------	-------

inda indi &c. Ut inferius in nexibus.

Littera inda inter finales merito

recenseri deberet; ea enim tantummodo
utimur in casu genitivo numeri singularis
nominum desinentium in *ഒരൊ* inde;

ita *സ്രഷ്ടാവ* *srushtāva* creator, *സ്രഷ്ടാവി*
srushtāvinde creatoris, *പിതാവ* *pidāva* pater, *പിതാവി*
pidāvinde patris, *പുത്രൻ* *pu-*
trēn filius, *പുത്രന്റെ* *putrénde* filii.

C A P. V.

De litteris finalibus.

DIximus usque modo de litteris sim-
plicibus, atque compositis; nunc fi-
nales perpendendae sunt, ac de iis debe-
mus singillatim loqui. Hae igitur sunt octo,
nempe

കൾ *el*, *er*, *el*, *iz*, *en*, *en*, *en*, *am*.

Omnes sunt mutae, nec ullis umquam vo-
calium figuris copulantur.

Littera റ്റ *el* aequivalet *l* finali Lati-
 norum, tum in fine, tum in medio dictionis.
 Sic ആറ്റ *ál* arbor Diis sacra; അർ
 ഉൾ *albbhudam* mirum aliquid.

Littera െ *er* correspondet *r* finali Lati-
 norum, ac ut plurimum utimur pro ef-
 formando numero plurali. Hinc പുത്രർ
putrèr filii, പലർ *palèr* multi, മലബാർ
 ദൂതർ *Malejálèr* Malabares &c.

Littera ള *el* oritur ex ഇ *la*, & ea-
 dem linguae inflexione pronunciatur; cor-
 respondet nostro *l*, ac utimur tum in
 fine, tum in medio dictionis. Sic എപ്പോൾ
eppol quando; ഇപ്പോൾ *ip-
 pol* nunc; ആൾ *álcidam* hominis
 praestantia.

Littera ള *iz* videtur aliquo modo ae-
 qui-

ras ക്ക *ka*, & പ *pa* : tunc enim fit ങ്ക *enga*, ണ *enba*; unde ഞ്ക *engi-*
lum quamvis; സംക്ടം *sanghedam* afflictio;
 സംപദക *sanbatta* divitiae.

Ast litteris finalibus addunt Malabares
 duas litteras ex superioribus ortas, nempe
 ങ *za*, & റ *ra*, quae sunt valde in usu
 in Lingua vulgari, & hoc modo vocali-
 bus copulantur :

ങ	ഇ	ഇ	ഊ	ഋ
za,	zi,	zii,	zu,	zuù,
റ	റി	രി	റു	റു
rra,	rri,	rrii,	rru,	rruù,

C A P. V I I

De variis litterarum nexibus.

Postquam omnia Linguae elementa de-
 dere ഗുരുക്കൾ *Gurukkel*, seu Magi-
 stri Malabares, aliquos addunt litterarum
 nexus അക്ഷര നെക്കട *akciaraketta* ab ipsis
 di-

dictos; quibus facilior pateat aditus ad Librorum lectionem, & ad ceteras complicatas syllabas dignoscendas. Horum itaque morem nunc sequuti, eos hic dabimus litterarum nexus, quos in eorum

◌൬൬൬ *Grantham*, seu Libris saepius est invenire.

SYLLABARIUM.

കക കി കി കി കി

Kda kdi kdi kdi

കദ്രു കർതാ ക്കു കാ

kdru krtha kna ksā

ഗ്ന ഗ്നി ഗ്നി ഗ്നി

gna gni gni gni

ഗ്നു ഗ്നു ഗ്നു ഗ്നു

gniu gddha gddhi gddhi

ഗ്ന ഗ്ന ഗ്ന ഗ്ന

gma gga ggha gghu

ഗ്ന ഗ്ന ഗ്ന ഗ്ന

gghna cfcia cfcia cfcia

ഗ്ന ഗ്ന ഗ്ന ഗ്ന

cfcia cfcia cfcia cfcia

ercfcii	ggia	ggi	ggi
ggiu	ggi2	tgna	tgni
tgnii	tgnu	tgnu	ddha
dga	dghi	nga	nghi
nttha	ntthi	ntthii	ntthha
nddhi	nddhii	nddhu	nddhuu
nma	nmi	nmi	nmu
npa	npa	tga	tga
tni	tnu	tma	tmi
tmi	tmi	tth	tthi

தம்	தம்	தம்	தம்
tthi	tthu	tthu	tthija
தம்	தம்	தம்	தம்
tthúva	tthui	tthui	da
தம்	தம்	தம்	தம்
dba	ddha	ddhi	ddhi
தம்	தம்	தம்	தம்
ddhu	ddhija	ddhera	ddhma
தம்	தம்	தம்	தம்
ddhúva	ddhuvi	ddhuvii	erddhúva
தம்	தம்	தம்	தம்
nda	ndi	ndii	ndu
தம்	தம்	தம்	தம்
ndija	ndra	ndri	ndrii
தம்	தம்	தம்	தம்
ndria	ntúva	ntha	nthi
தம்	தம்	தம்	தம்
nthii	nda	ndi	ndii
தம்	தம்	தம்	தம்
ndu	ndu	ndija	ndra

			
ndri	ndrī	nddha	nddhi
			
nddhi	nddhu	nddhuu	nddija
			
nddhra	nddhri	nddhrii	nna
			
nni	nni	nnu	nnuu
			
ernna	ernni	ernni	ernnu
			
ernnuu	nma	nmi	nmi
			
nmu	nmuu	pta	pti
			
ptija	pna	phi	pfa
			
pli	pla	pli	pli
			
plu	bda	bdi	bddha

ಬಿ	ನಿ	ನಿ	ನಿ
bddhi	mna	mni	mfcia
ನಿ	ನಿ	ನಿ	ನಿ
mfcii	mfcii	iga	ighi
ನಿ	ನಿ	ನಿ	ನಿ
igu	ikka	ikki	ikkil
ನಿ	ನಿ	ನಿ	ನಿ
ikku	icia	ici	ida
ನಿ	ನಿ	ನಿ	ನಿ
idi	idu	ina	ini
ನಿ	ನಿ	ನಿ	ನಿ
ima	imi	ipa	ipi
ನಿ	ನಿ	ನಿ	ನಿ
iva	ivi	iffa	iffi
ನಿ	ನಿ	ನಿ	ನಿ
lga	lghi	lgu	lkka
ನಿ	ನಿ	ನಿ	ನಿ
lkki	lku	lpa	lpi
ನಿ	ನಿ	ನಿ	ನಿ
lpi	lpu	lma	lmi

lmiì	lna	scia	sci
fcii	fnà	fni	fma
fmi	fzka	fzki	fzkii
fzkra	fzkri	fzkrii	fzkru
fzta	fzti	fztii	erfzti
erfztiì	fztu	fztija	erfztija
fztra	fztúva	fzttha	fztthi
fztthil	fztthu	fzna	fzni
fzniì	fznu	fznija	erfznija
fzma	fzpa	fzpi	fzpiì

ஈழ் fzpu	ஈழ் fzpra	ஈழ் fzppha	ஈழ் zma
ஈழ் zta	ஈழ் zti	ஈழ் zru	ஈழ் lfa
ஈழ் lfi	ஈழ் lfi	ஈழ் lfu	ஈழ் lfu
ஈழ் lsija	ஈழ் lnija	ஈழ் erlnija	ஈழ் lbbha
ஈழ் lbbhu	ஈழ் fka	ஈழ் fki	ஈழ் fki
ஈழ் fku	ஈழ் fkru	ஈழ் fta	ஈழ் fti
ஈழ் ftii	ஈழ் ftu	ஈழ் ftu	ஈழ் fta
ஈழ் ftri	ஈழ் ftrii	ஈழ் ftija	ஈழ் fttha
ஈழ் ftchi	ஈழ் ftchii	ஈழ் ftthu	ஈழ் ftthu
ஈழ் ftthija	ஈழ் fkkha	ஈழ் fna	ஈழ் fni

സി	സു	സു	സു
snii	snu	spz	spi
സു	സു	സു	സു
spu	spru	spra	spphz
സി	സു	സു	സു
spphi	spphu	sma	smi
സു	സു	ഹ	ഹ
smu	smru	hna	hni
ഹ	ഹ	കി	കി
hnija	hma	kciama	kciami
കി			
kciamii.			

C A P. V I I I.

De recta pronuntiandi ratione :

EXplicatis itaque iis, quae ad rite effor-
 mandas litterarum figuras, ac varias
 inter se complicationes necessaria videban-
 rur; superest nunc, ut de earumdem litte-
 rarum vi, ac recta pronuntiandi norma
 aliquid attingamus, potius quam explicemus;
 in aliquibus enim Malabaricae Lin-
 guae

guae litterarum sonus Latinis litteris exprimi haudquaquam potest. Sit ergo:

ക Ka in principio dictionis aequivalet nostro k; in medio autem, & in fine pronuntiatur, ut ട ga; hinc കടകടാ kar-ttáva Dominus; മകൻ maghén filius.

കക Kka est idem ക duplex maiori vi prolatum.

കക Kkha pronunciatur, tamquam duo ക, & profertur cum aliquo conatu, & aspiratione.

കക est quoddam k, quo solum utuntur in Poesi, ac in ipsorum Grandonicis scriptis; ipsius sonus efformatur in interiori gutture.

ഗ Ga est nostrum ga leviter tamen in gutture prolatum; ട duplex gga.

ഗഗ Ggba duplex gg cum conatu, & aspiratione.

ങ Ngha Latinis litteris vix exprimi
B po-

potest, & pronuntiatur attracta retrorsum lingua, ita tamen, ut *g* vix audiatur; 663 duplex *nga*.

ل Cia, ut *c* Etruscum; 664 ccia idem duplicatum duplex *cc*.

ل Cciha cum conatu, & aspiratione.

ل Gia, ut *g* Italicum, leviter tamen in gutture expressum; 665 ggia tamquam duplex *gg*.

ل Ggiha duplex *gg* grave, cum conatu, & aspiratione profertur.

666 Gna, ut *gn* Italicum, efformatur prope dentes cum aliquo narium ministerio; 667 duplex *gna*.

س Tha mixtum ex *t*, & *d*; at in medio, vel in fine dictionis pronuntiatur, ut *d*; sic 668 padam cuculla serpentis cucullati. Huius litterae sonus, sicuti & trium sequentium, idem prorsus est; est autem Europaeis admodum difficilis, ac pronuntiatur

tiatur inversa omnino retrorsum lingua, adeo ut interiorē palati summitatem attingat. Duplicatur vero hoc modo *Stta* duplex *tt*, & profertur eadem prorsus linguae inversione, cum maiori tamen impetu.

○ *Ttha*, quasi duplex *tt*, inflexa, ut superius diximus, lingua, ac mox cum impetu vibrata, cum conatu, & aspiratione effertur; at in medio dictionis pronuntiatur inter *d*, & *t*.

○ *Dha*, *d* grave, inflexa lingua pronuntiatur crasso quoddam sono.

○ *Daha* duplex *dd* gravius, profertur ex intimis cum conatu, & aspiratione.

○ *Na*, ut *n*, cum aliquo tamen narium ministerio; eodem modo profertur

○ *nna* duplex *nn*, maiori tamen vi, quod in litteris duplicibus semper est observandum.

○ *Ta*, ut *t* Latinorum; in medio autem, & in fine dictionis, ut *d*. Hinc

അ അ അ *adada* unumquodque ; quando vero duplicatur അഅ, est ut duplex *tt*.

അ The pronuntiatur quasi duplex *tt* cum aliquo impetu ; അഅ *ttha* idem cum maiori impetu.

ദ Da, ut *d* Latinorum, clare effertur

അ *dda*, quasi duplex *dd*, cum aliquo leni impetu ; ദ ദ idem cum maiori vi, & aspiratione.

ന Ne, ut *n* Latinorum clare ; quando vero duplicatur നന *na*, ut duplex *nn*.

പ Pa, ut *p* Latinorum ; aliquando vero in medio, vel in fine dictionis pronuntiatur, tamquam *b* ; പപ ut duplex *pp*.

പപ *ppha* duplex *pp* cum impetu, & aspiratione.

ബ Ba, ut *b* Latinorum.

ബബ *bbha*, ut duplex *bb* ; efformatur ex
inti-

85

intimis , atque cum vi , & aspiratione
profertur.

Ma, ut *m* Latinorum ; *mma* du-
plex *mm*.

Ja, ut *j* consonans Latinorum ,
ut duplex *ija*.

Ra, ut *r* ; dulciter tamen , & tener-
rime profertur prope dentes , iisdem quasi
compressis .

La, ut *l* Latinorum clare ;
duplex *ll*.

Va, ut *v* consonans Latinorum ,
aliquando ut *b* ; sic *birel* digi-
tus ; *bisram* virus ;
ut du-
plex *vv*.

Scia, ut *c* Gallico ore prolatum.

Sza inter *f* , & *z* pronuntiatur , in-
flexa ad palatum lingua cum aliquo sibilo .

Sa, ut *f* Latinorum formatur prope
dentes , quasi sibilando ;
duplex *fsa*

∞ Ha, ut b Germanico ore prolatum.

ℒ La est quoddam genus l, quod inflexa omnino ad palatum lingua crassiori sono efformatur; ℒℒ duplex ll.

℄ Kcia, retracta lingua, & ad palatum inversa cum impetu, & aspiratione profertur.

ℴ Za, quasi z Latinorum, dentibus, labiisque vix apertis pronuntiatur, retracta tantillum lingua.

∞ Ra, ut r Latinorum, asperum valde, & durum; si vero haec littera hoc modo ∞∞ duplicetur, efformatur duplex tt, quod effertur compressis quasi dentibus, lingua ipsos impellente.

Haec dicta sufficiant de litterarum vi, & pronuntiatione; genuinus enim ipsarum sonus non scriptis, sed voce est aquirendus. Quod vero spectat ad syllabas binis, ternis, atque quaternis litteris invicem connexas; quae a tergo, vel subtus neſuntur litterae, nativum conservant sonum; ceterae autem dimidiatae tantum, & quasi

quasi mutae proferuntur, sicut apud Latinos *stramen*, *spectrum*, *psittacus*, &c.

C A P. I X

De litteris in Malabarica Lingua deficientibus.

Indorum Linguae, si cum Latina conferantur, aliquibus carent litteris, uti accidit in Sinenfi, Iaponica, Siamensi, Tibetana, Tamulica, Peguana, Marastica, Telugica, Grandonica, Canara, Gutzarica, Brammhanica, Indostana, Ziglesica, Wartica, aliisque. Hoc idem accidit in Lingua Malabarica; in hac enim quinque deficiunt Latinorum litterae, nempe *F*, *Q*, *Y*, *X*, *Z*. Nullam vero habent litteram aequalis, vel consimilis potestatis, qua suppleant *F* Latinorum: unde in ipsius locum sufficiunt litteram *~ p*, quo nihil absurdus; diversum enim omnino reddit sensum, ac multoties nativae significationi contrarium; nam si Malabares deberent dicere *sax*, pronuntiarent *pax*; tum etiam pro *factum* dicerent *pactum*; pro *favor*, *pavor*; pro *fielus*, *pictus*; pro *fluit*, *pluit*, & sic de ceteris.

At litteram *Q* suppleant ipsorum littera *ka*, vel *kka*; pro *X* substituunt *~*

scia, vel ཅུ ཀཱཱ; loco r scribunt consonantem j hoc modo འ j, vel འྱ ij; in locum demum litterae deficientis z adhibent ཟ za. Sed de his satis, superque.

C A P. X.

De Notis Numeralibus Malabarum.

Nunc vero nihil aliud superest nobis, quam ut Malabarensum notas arithmeticas, ac nomina tradamus, quod quidem pro maiori Lectoris commodo ad huiusce Alphabeti nostri finem praestandum satius duximus; ac ita omnes numerorum figuras, nomina, atque potestatem octo distinctis Tabulis ad calcem reiecimus.

Cum autem Malabares complures quoque notas, atque figuras habeant, quibus unitatem minutissime subdividunt, mensuras, ac nummos distinguunt, annos, menses, atque dies designant; hisce relictis, quae Evangelii Praeconibus nullo modo videntur necessaria; quatuor tantum, quae magis in usu sunt, unitatis subdivisiones speciminis ergo hic tradam, sequenti modo:

ക	കുടുംബ	kál	$\frac{1}{4}$
ര	അന	ará	$\frac{1}{2}$
മ	മുക്ത	múkkál	$\frac{3}{4}$
സ്വ	അനകുടുംബ	arakkál	$\frac{1}{8}$ &c.

C A P. X I.

*Signum Crucis, Oratio Dominica, Salutatio
Angelica, Symbolum Apostolorum,
ac Præcepta Decalogi.*

CUM alicuius Linguae elementa traduntur, semper aliquae eiusdem lucubrationiunculae subnecti solent, quibus Tiro in legendo exerceatur. Hinc nos modo Christianam Catechesim, a motis profanis, ex laudabili, acceptoque iam instituto proponimus, atque eam sane, adnexa litterali Latina versione, ut quae sit Malabarensum syntaxis, facile deprehendatur. Quare sit primo

SIGNUM CRUCIS.

ശുദ്ധമതസ്തുപതാശ്ചൈവ
Sciuddhamána sliváde adejá-
Sanctae Crucis signum

F 5

മരിക്കാൻ ആരെക്കൊന്നും ഇല്ലാത്തതിന്നു

lattál	nammudē	sciátrúkkēlil	ni-
per	nostrum	inimicis	ex

നമ്മുടെ നമ്മുടെ നമ്മുടെ നമ്മുടെ

una nammē	rekēkkē	nammudē	Tambu-
nos	libera	nostrum	Deus

നമ്മുടെ നമ്മുടെ നമ്മുടെ നമ്മുടെ

rāne	Bárvádejum	Putrén-
	Patris &	Filii

നമ്മുടെ നമ്മുടെ നമ്മുടെ നമ്മുടെ

dejum	Rrúhádákkudēsciádejum	ná-
&	Spiritus Sancti &	no-

മരിക്കാൻ ആരെക്കൊന്നും ഇല്ലാത്തതിന്നു

mattál	ámen
mine in	amen.

ORATIO DOMINICA.

ഞാൻ ആരെക്കൊന്നും ഇല്ലാത്തതിന്നു

Agásciāngbelil	irikkunna
Caelis in	qui itas

ഞാൻ ആരെക്കൊന്നും ഇല്ലാത്തതിന്നു

gnangeludē	Bárvá	nintirunámam
nostrum	Pater	tuum nomen

ശുദ്ധീകരണപ്പെടേണ്ടതിനെക്കുറിച്ചു

sciuddhamagappedénam *ninde* *rá-*
sanctificetur, *tuum* *re-*

ഇതിനോടൊത്തായിത്തീരുന്നതിനായി

gidam *varénam* *ninde* *tiruma-*
gnum *adveniat* *tua* *volun-*

നിസ്സംശയമായിത്തീരുന്നതിനായി

nessa *ágásciattile* *póle* *bbh-*
tas *caelo in* *sicut* *ter-*

മിക്കലും ഇതിനോടൊത്തായിത്തീരുന്നതിനായി

miilum *ághenam* *gnanghelude*
ra in & *fiat* *nostrum*

അന്നും പാനവും ഇതിനോടൊത്തായിത്തീരുന്നതിനായി

annanne *appam* *inna* *gnanghelkka*
quotidianum *panem* *hodie* *nobis*

നിനക്കുവേണ്ടിത്തീരുന്നതിനായി

tariga *gnanghelude* *kadappukkárerb-*
da *nostrum* *cum debitori-*

നമുക്കുവേണ്ടിത്തീരുന്നതിനായി

da *gnangbel* *porukkunna* *póle*
bus *nos* *dimittimus* *sicut*

പട്ടാപ്പട്ടി പകർച്ചയെ നീക്കം

vástappettavél nie nindē
benedicta tu tui.

പായറി ലെഫലദായം നംഗെട

bajettile pphalam ája Ifo
ventris fructus qui est Iesus.

പട്ടാപ്പട്ടി തൃശ്ശൂർ ദേവദരിയ

vástappettadum sciuddhamána Marria-
fit benedictus & Sancta Maria

കൈംപുന ദൈവദരിയ കൈംപുന

mē Tanburánde amme do-
Dei Mater pec-

പട്ടാപ്പട്ടി നമ്മുടെ ദൈവദരിയ

szakkárer ája gnanghelkka vendi i-
catores qui sumus nobis pro

പട്ടാപ്പട്ടി നമ്മുടെ ദൈവദരിയ

pp'zum nammude marippu nérattum
nunc & nostrum mortis hora; &

കൈംപുന ദൈവദരിയ പെങ്കിട്ടി

Tanburánóda avekiccin
cum Deo ora

കുടകകൃഷ്ണമേ

kolga amen
amen.

SYMBOLUM APOSTOLORUM.

ഈകുടകപും ക്രിസ്തുവും ക്രിസ്തുവും

Agasciauum bbbiumium frusticcia sa-
Caelum & terram & qui creavit

പുത്രം കൈയ്യടങ്ങുവടവടകും

rwvadum kájanda Bávd Tanbu-
omnipotentem Patrem Deum

നടകമേലും വിശ്വപരികരനും

ran melum bisiwvasikkunnen
supra credo

കൈയ്യടങ്ങുവടകും നടപടകും

tandē Putrēn oruvēn namnu-
eius Filium unicum no-

ടകുടകപും കൈയ്യടങ്ങുവടകും

dē karttāva Ifo Misiha me-
strum Dominum Iesum Christum

ലും വിശ്വപരികരനും ഇപ്രകാരം

lum bisiwvasikkunnen i Putrēn
supra & credo iste Filius

പ്രശുദ്ധാത്മാവു ഹൃദയത്തിലുണ്ടായതെ

Sciuddhamána Rûhádakkudasciájá-
Sanctum Spiritum per

ലഭിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു മറിയത്തി

le genikkappetta Kaniá Sñi Marriattil
conceptus Virgine Maria

നിന്നു പിറന്നു പന്തിയെട സി

ninna piranna Pantiosá Pi-
ex natus est Pontii Pi-

ലത്തൊടുകൾക്കു നാലുദിവസം

lattformel náluhelil
lati diebus in

ദുഃഖപ്പെട്ടതിന്നു ക്രിസ്തു പരിശുദ്ധൻ

dukkhappetta kuriscinnel padikka-
passus cruci affixus

പിന്നെ മരിച്ചു അടക്കപ്പെട്ടതായ

ppetta mariccia adakkappetta pádalan-
mortuus sepultus inferos

ഉണ്ടായിട്ടു നിന്നു മരിച്ചവരുടെ

gelil errenghi maricciavenu
in descendit mortuorum

தனது கைநினைவுநிலைநிலை
de ideil *ninna* *miennam* *medl*
medio *ex* *tertia* *die* *re-*

கைநினைவுநிலைநிலைநிலை
ijrtta *ágáscianghelil* *karejé*
surrexit *Caelos in* *ascendit*

நினைவுநிலைநிலைநிலை
ri Bávd *Tanburánde* *vala*
Patris *Dei* *dextera*

நினைவுநிலைநிலைநிலை
tta bbbhágatta *irikkunnu* *avide*
in *fedet* *inde*

நினைவுநிலைநிலைநிலை
ninna *uñravcrejum* *maricciavere*
vivos & *mortuos &*

நினைவுநிலைநிலைநிலை
jum *biddhippàn* *varumenna* *bi-*
indicaturus *veniet* *cre-*

நினைவுநிலைநிலைநிலை
sciuvafikkunnen *Sciuddhamána* *Rúhāda*
do & *Sanctum* *Spiri-*

കുടാശയമെങ്കിലും വിശ്വസിക്കുന്നു

kkudaściā mēlum bīsciuvaṣikkunnen
tum supra & credo

ശുദ്ധമായതുകൊണ്ടുതന്നെ പള്ളിയു

Sciuddhamāna Katolikka pallijum
Sanctam Catholicam Ecclesiam &

പുണ്യപട്ടണമെന്നതുകൊണ്ട് പട്ട

puniavālenmārude orimbā-
Sanctorum communionem &

നുംവിട്ടുകൊടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മരി

dum piṣagbelude porrudijum mari-
peccatorum remissionem & mor-

പ്പുപന്തട ഉയിർപ്പും എന്നിവയ്ക്കു

cciaṣerude uirppum ennannekkū-
tuorum resurrectionem & in aeternum

മൃത്യുശ്ചയിസ്സും ഉണ്ടാകും വിശ്വസി

mullā āṣṣum undennum bīsciuvaṣi-
quae est vitam & esse cre-

ക്കുന്നു എന്നു മറ്റൊരു കാര്യം

kkunnen āmen
do amen.

൧ ഒന്നുപ്രകരംപ്രസാദവെന്തു

Oruvên tanburáne vanni
Unum Deum

കുറുപ്പിടുക

ecia kunbidunada
cole.

൨ തമ്പുരാന്റെ പേരുകൊണ്ടും

Tanburánde tirunámam
Dei nomen

കൊണ്ടുവെലക്കരുതും

konda velál satiam
per in vanum ne

ചെയ്യരുതെ

ecjádé
iures.

൩ ദൈവത്തിങ്കൽ പരമേശ്വരൻ

Gnárrázccia ghelum perunálughe-
Dies Dominicos & festos dies

കളിക്കരുതും

lum sciuddhamé kolga
& sanctifica.

ശ ഐപ്പന്യം ഐമന്യം ബ

Appenejum ammenejum be-
Patrem & matrem &

ഹമിനീക്യൈകക
humánicciu kolga
honora.

ഒ കൈല്ലാക്കെ

Kolláde
Non occides.

ഈ പെന്ദിജാക്കെ

Perettadijáde
Non moechaberis.

ഓ കൈക്കെ

Kakkáde
Non furaberis.

ച പുളിക്കുടക്കിനല്ലാക്കെ

Pulikka śakci nilláde
Falitati teltis non affittas.

ഝ മന്ദൈന്ദാദായ്വപെ

Aránde bhháriávele
Alterius mulierem

അ വെ ക്കിരി ന്ദ കെ

avekcirade

non concupifces .

യ) ആ ന്ദ കെ ന്ദ വ സ്തു അ വെ

Aránde

vastu

avek-

Alterius

rem

non con-

കിരി ന്ദ കെ

cirade

cupifces .

Nota hic cursum, in hisce Orationibus, sicut & in aliis, quae ad Religionem pertinent, uti Malabares multis vocibus ex Syriaca lingua desumptis; cum enim a vetustissimis temporibus Malabares Christiani, Sancti Thomae nuncupati, utantur in ipsorum Liturgia Lingua Syriaca; hinc quae sacratiora sunt, quaeque Malabarice exprimi haudquaquam possunt, vocibus ex Syro, vel Chaldaeo deductis explicare consuevere.

F I N I S.

VIA
151 1578

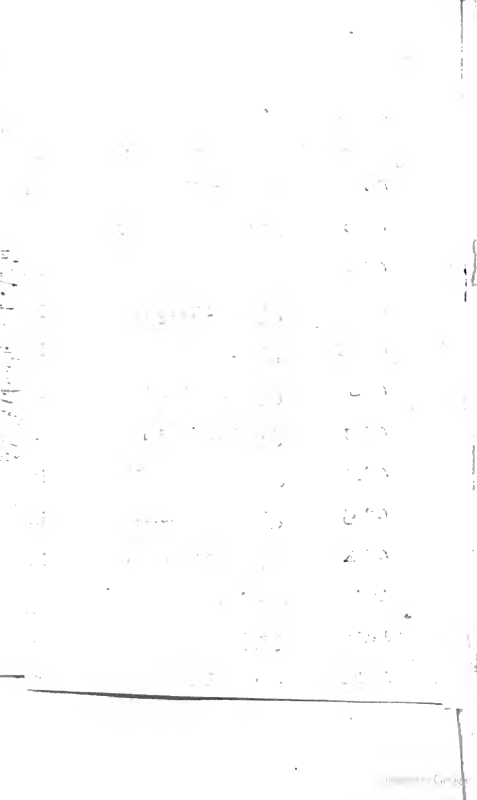
TAB. I.
NOTAE NM

<i>Figura .</i>	<i>Nomen .</i>	
௨	கூழ்	1
௩	மீழ்	2
௪	தூழ்	3
௫	பூழ்	4
௬	ஊழ்	5
௭	ஞூழ்	6
௮	கிழ்	7
௯	கிழ்	8
௧௦	கிழ்	9
௧௧	கிழ்	10
௧௨	பகிழ்	16
௧௩	பகிழ்	17
௧௪	பகிழ்	18

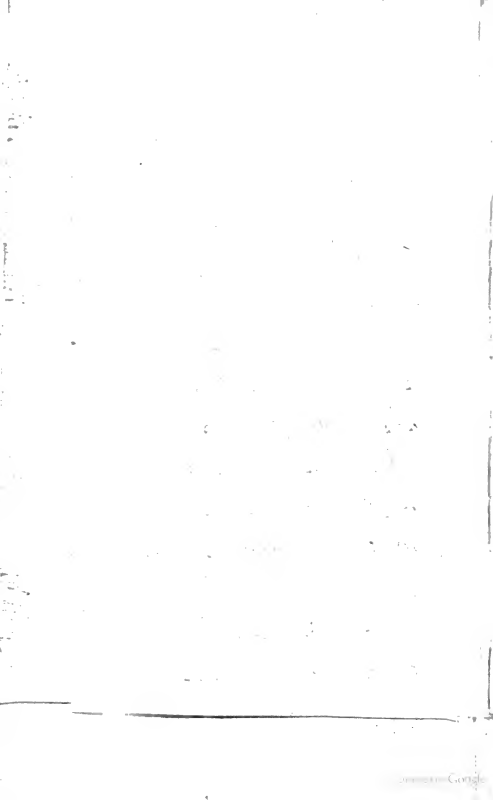
TAB. II.

<i>Figura.</i>	<i>Nomen.</i>	
ய/௪	பெரிகுதர	19
ய	சுநபர	20
யௌ	சுநபர	21
யௌ	சுநபர	22
யௌ	சுநபர	23
யௌ	சுநபர	24
யௌ	சுநபர	25
யௌ	சுநபர	26
யௌ	சுநபர	27
யௌ	சுநபர	28
ய/௪	சுநபர	..
யௌ	கிபரிகுதர	36
யௌ	கிபரிகுதர	37
யௌ	கிபரிகுதர	38

TAB. III.

<i>Figura.</i>	<i>Nomen.</i>	
ஸய/ந	கீழ்வெண்	39
ஸய	நதபுரு	40
ஸயௌ	நதபுரு	41
ஸயௌ	நதபுரு	42
ஸயௌ	நதபுரு	43
ஸயௌ	நதபுரு	44
ஸயௌ	நதபுரு	45
ஸயௌ	நதபுரு	46
ஸயௌ	நதபுரு	47
ஸயௌ	நதபுரு	48
ஸயௌ	நதபுரு	49
ஸயௌ	ஸயபுரு	50
ஸயௌ	ஸயபுரு	56
ஸயௌ	ஸயபுரு	57
ஸயௌ	ஸயபுரு	58

TAB. IV.

<i>Figura .</i>	<i>Nomen .</i>	
ഒമ്പതാം	അമ്പലക്കുളം	59
ആറാം	ആറുപുഴ	60
ഏഴാം	ഏഴുപുഴ	61
ഏഴാം	ഏഴുപുഴ	62
ഏഴാം	ഏഴുപുഴ	63
ഏഴാം	ഏഴുപുഴ	64
ഏഴാം	ഏഴുപുഴ	65
ഏഴാം	ഏഴുപുഴ	66
ഏഴാം	ഏഴുപുഴ	67
ഏഴാം	ഏഴുപുഴ	68
ഏഴാം	ഏഴുപുഴ	69
ഏഴാം	ഏഴുപുഴ	70
ഏഴാം	ഏഴുപുഴ	71
ഏഴാം	ഏഴുപുഴ	76
ഏഴാം	ഏഴുപുഴ	77
ഏഴാം	ഏഴുപുഴ	78

TAB. V.

Figurá :	Nomen .	
உய/உ	அபுப செ	79
புய	அபுப	80
புயஉ	அபுப செ	81
புயஉ	அபுப செ	82
புயஉ	அபுப செ	83
புயஉ	அபுப செ	84
புயஉ	அபுப செ	85
புயஉ	அபுப செ	86
புயஉ	அபுப செ	87
புயஉ	அபுப செ	88
புயஉ	அபுப செ	94
புயஉ	அபுப செ	95
புயஉ	அபுப செ	96
புயஉ	அபுப செ	97
புயஉ	அபுப செ	98

1851

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

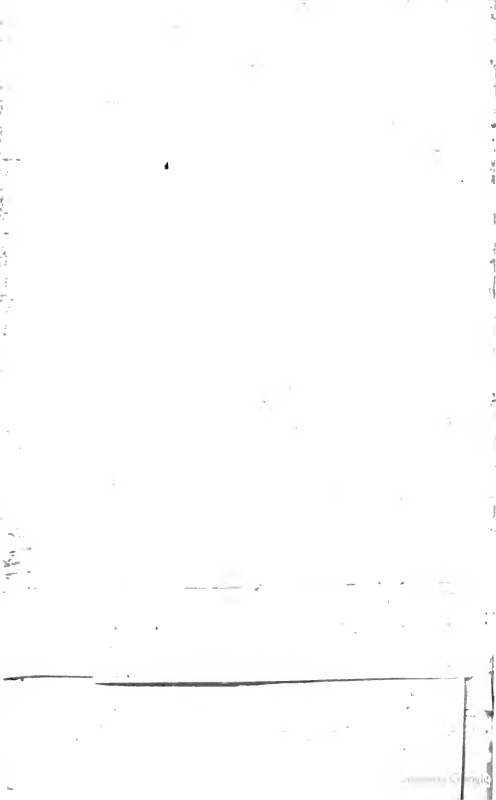
ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION

1851

1851

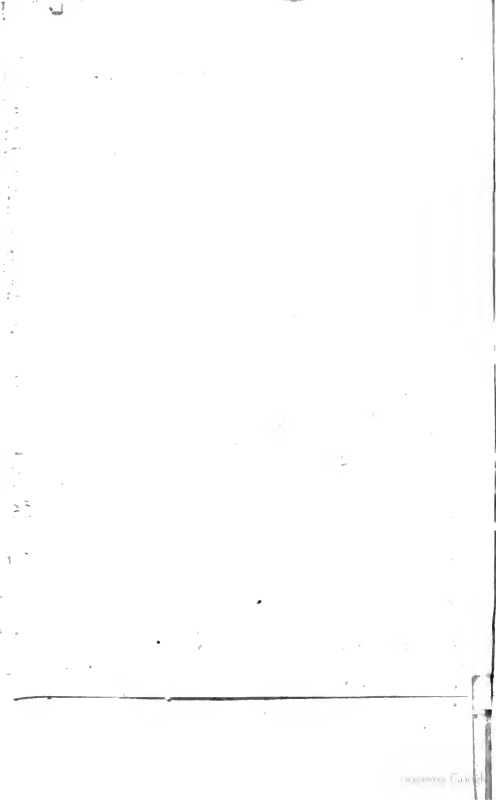
TAB. VI.

Figura.	Nomen.	
൩൧൩	കെട്ടുപ്പൂ	99
൧	സൂറ	100
൧൧	സൂറൊട	101
൧൨	സൂററമ്പ	102
൧൩	സൂറൊട	110
൧൪	സൂറൊട	111
൧൫	സൂറൊട	119
൧൧	സൂറിന്റ	120
൧൧	സൂറിന്റ	121
൧൧	സൂററു	130
൧൧	സൂററു	140
൧൧	സൂററു	200
൧൧	സൂററു	300
൧൧	സൂററു	400
൧൧	സൂററു	500

TAB. VII.

<i>Figura.</i>	<i>Nomen.</i>	
ஐ	ஐரமு	600
ஏ	ஏரமு	700
அ	அரமு	800
இ	இரமு	900
ஊ	ஊரமு	1000
உ	உரமு	2000
ஊ	ஊரமு	3000
ஈ	ஈரமு	4000
ஊ	ஊரமு	5000
ஐ	ஐரமு	6000
ஏ	ஏரமு	7000
அ	அரமு	8000
இ	இரமு	9000
ஊ	ஊரமு	10000
உ	உரமு	20000
ஊ	ஊரமு	30000
ஈ	ஈரமு	40000

TAB. VIII.

<i>Figura.</i>	<i>Nomen</i>	
ഒരു	അവ	50000 &c.
രണ്ടു	ആറു	
	ലക്ഷം	100000
മൂന്നു	ഒന്നു, <i>vel</i>	
	രണ്ടു	200000
ചതുര	പത്തു, <i>vel</i>	
	പത്തു	1000000
പത്തു	ഒന്നു, <i>vel</i>	
	ഒന്നു	2000000
പത്തു	ആറു, <i>vel</i>	
	കൊട്ട	10000000 &c.

